

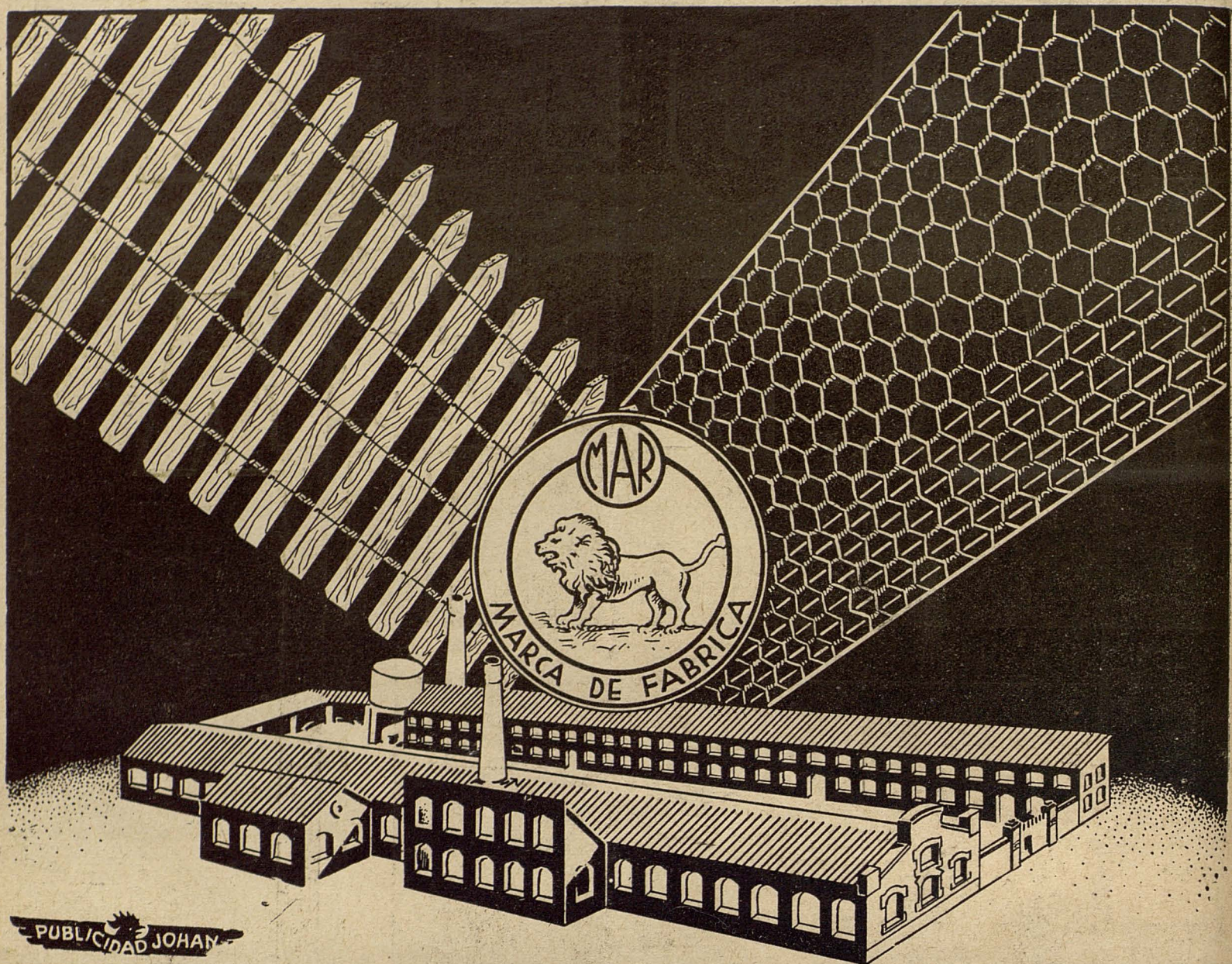
309 AGRICULTURA i RAMADERIA

SUMARI:

Llei de contractes de conreu. — El culte a les roses a Catalunya, *Joan Ros i Sabaté*. — La cultiva, *Pere de la Triola*. — Per a combatre els paràsits de les plantes. — Producció hípica a Catalunya, *Josep Sarazà i Murcia*. — El que diu la premsa: L'anacronisme emotiu de les nostres masies, *Rafael Mas i Ripoll*. — Crònica, *Pere Cabot*. — Recerques pràctiques: L'abellar a l'abril. — Les races que s'extingeixen. — El remei de la pesta dels castanyers i de la goma d'altres fruiters. La mosca de les oliveres. — La «blima» de la garnatxa. — El glas sec. — Els ocells benefactors de l'agricultura. — Notes informatives: Assemblea ramadera de Bellver de Cerdanya. — El Sindicat de criadors de bestiar de l'Alt Urgell. — Unes manifestacions. — L'Assemblea pagesa de Pineda. — Assaig sobre patates. — Es declarada inconstitucional la llei de conflictes del camp. — L'exportació de patates a l'any 1933. — La sembra de pèsols. — La superproducció d'arròs. — Per la revalorització del vi. — Exposició de conills. — Calendari de sèmbres. — El mercat.

Bell exemplar de cavall català, tipus artiller, exhibit en un Concurs, a Vic

PUBLICIDAD JOHAN

REIXATS i TANQUES

Galvanitzats amb els més moderns procediments

Gran Premi i Medalla d'Or. - Exposició Internacional de Barcelona, 1929-1930

Ramaders:

Recomanem l' "ALAMBRE A"
per a xarxes i tancats per al bestiar BOVÍ, CABALLÍ,
PORQUÍ i especialment per al LLANER, per estar
exempt de punxes.

Avicultors:

Useu per al vostre GALLINER, el
**Modern reixat patentat de Forma
Mixa** - Uniformitat en les seves malles. - Molt
resistent. - Econòmic

Per a comandes a les Ferreteries i Establiments Avícoles

SOL·LICITEU CATÀLEG IL·LUSTRAT A:

M. Abad & Ribera. TARRASA. Barcelona

Direcció postal: Apartat 55. — Direcció Telegràfica: «Peinalambres». — Direcció Telefònica: 2105 i 2250

Agraïrem als nostres llegidors que esmentin AGRICULTURA I RAMADERIA en dirigir-se als anunciants

ALIMENTS PER A L'AVIRAM i BESTIAR GIBERT

AVINGUDA ICARIA 128
TELÉFON 52237
BARCELONA

*Per esser fabricants i receptors directes, podem garantir l'absoluta
puresa i integritat de nostres aliments.*

GRANS I FARINES DE TOTA MENA

ELABORACIONS ESPECIALS
d'**Alfals**, en farina. — **Civada**, es-
puntada, aixafada, farina integral, farina
cedassejada, etc. — **Ordi**. — Id. id.
Moresc, tranquil·ló, pelat, semolina,
farines. — **Arròs**, i els seus derivats,
Segó. — **Turtó** i llurs farines. — **Lli**
i la seva farina, etcètera.

Farina de peix, les qualitats més
selectes, importades d'Escandinàvia.

Farina d'ossos, tri-esterilitzada
i pelada.

Farina de carn, de les més im-
portants frigorífiques del món.

IMPORTADOR EXCLUSIU DE

Reef Brand
CLOQUES D'OSTRES PURES PER AVIRAM
90% DETARBOAT DE CALS

La seva qualitat insuperable proporciona
l'augment del 25 % en la producció d'ous;
conserva la vitalitat a les ponedores; asse-
gura la robustesa i desenrotllament de tota
mena de bestiar.

Preu per saca de 50 quilos, 15 pessetes

Llet en pols, completa i sense grassa
Oli de fetge de bacallà
CIVADA ESCORXADA

RANXOS AVICOLES

ALIMENTS ESPECIALS
PER A POLLETS I Ponedores

N.º 0 - Bateria	N.º 1 - Pollets
N.º 2 - Crescudà	N.º 3 - Engreix
N.º 4 - Posta	N.º 5 - Normal

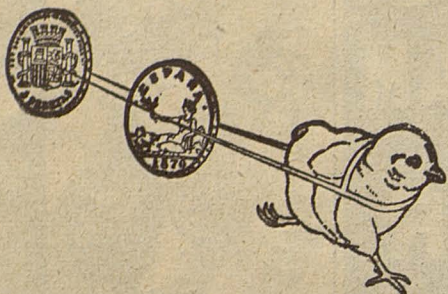
N.º 5 - RANXO "Porquí"
N.º 7 - RANXO "Conills"

ALIMENTS CONCENTRATS
NUTRE - Avícola — NUTRE - Concentrat
NUTRE - Porquí — NUTRE - Bobi

DESINFECTANT
INSECTICIDA **PIOL**
EN POLS I LIQUID

Demaneu folletons i cotitzacions mensuals que sempre seran les més econòmiques en igualtat de qualitats

Granja Avícola BANÚS

LA MÉS
IMPORTANT
D'ESPANYA

Passeig de la Mina
Telèfon 375-X.

Exposició, Vendes,
Encàrrecs i Corres-
pondència:

Carrer de Jesús, 27
Telèfon 375-R.

Telegrames:
«RESTMUNICH»

REUS

Vós podeu obtenir grans benefi-
cis amb

**Leghorns estirpe
BANÚS**

Demaneu la nostra
LLISTA DE PREUS

La **Leghorn Blanca** és l'única especialitza-
ció de la nostra granja

Oficina Tècnica

Treballs i Informacions Agrícoles

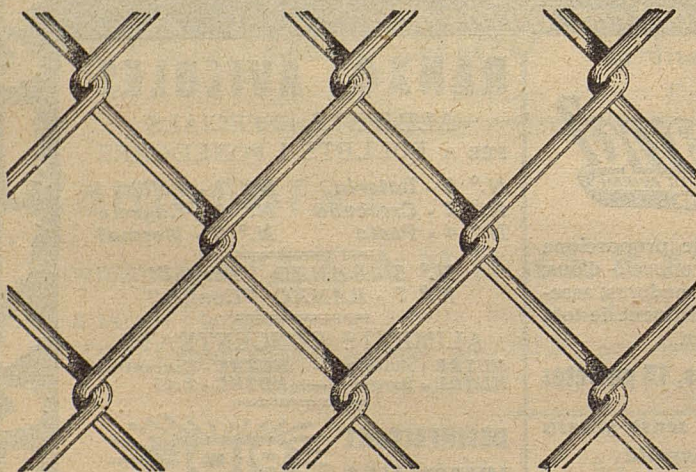
Intervencions en compra-venda de finques:
Projectes d'explotació agrícola: Valoració de
finques: Anàlisis agrícoles: Tractaments con-
tra plagues del camp: Estudis i fórmules d'a-
dobs: Fórmules d'alimentació del bestiar: Es-
tadística econòmica de mercats: Aixecament
de plànols: Plantacions de fruiters: Nivella-
cions: Planejaments de regadius: Estudis viti-
vínicoles: Clarificacions i correccions: Elabo-
racions a preus convinguts: Desfons de ter-
renys amb tir directe i amb malacat (bògits).

Anselm Clavé, 40 - GRANOLLERS - Telèfon 71

REIXATS

de fil metàl·lic de varies menes per a

Tancats, Galliners, Colomars, etc.
Filferro, Teixits metàl·lics, Garbells
per a cereals

RAMON TOMAS

Oficines: Bofarull, 59 i 61. — BARCELONA

FÀBRIQUES A:

BARCELONA - SABADELL i IZALZU (NAVARRA)

Guanos-Drogues-Sofres

Adobs per a les terres

Premiats en 15 Exposicions Nacionals i Estrangeres

GUANO AMONÍAC FIXE

Adob complet aplicable a tots els conreus

Adobs especials per a la
vinya, patateres i hortalisses

GUANO PROVENÇAL SOFRES GARANTITZATS

Flor de Sofre — Sofre sulfatat
Sulfatina — Esteatina cúprica

SULFAT DE COURE GARANTIT

Superfosfat de calç. - Escòries Thomas. -
Nitrat de Sosa. - Sulfat d'Amoníac. - Clorur
de Potassa. - Sulfat de Ferro. - Kainita, etc.
Drogues i matèries per a les adoberies

GUANOS - DROGUES - SOFRES

ALESAN

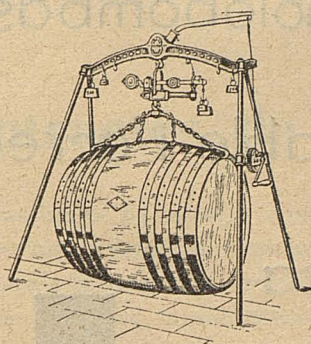
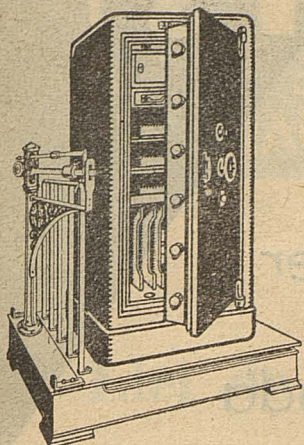
SOCIETAT ANONIMA

Via Laietana, 23, pral. B, Xamfrà amb la Plaça de l'Angel
BARCELONA

Arques i Bàscules

ARISÓ

El GRAN PREMI i Medalla d' Or
Exposició Internacional Barcelona

DEMANI
Catàlegs i preus

Bàscules per a autocamions i tot comerç
Arques nou sistema contra foc i "soplete"

Sans, 12. BARCELONA Tel. 30226

QUINTA EDICIÓ

Forma un volum en octau de 368 pàgines, més de 40 gravats, 8 làmines en negre fora de text i vuit pàgines en les quals, sobre magnífic paper estucat es reproduïxen, a tot color, bellíssims exemplars de setze races de conills.
Coberta a 2 tintes.

Per **Ramon J. Crespo**

Professor d'Avicultura
i Cunicultura

En **CONEJOS Y CONEJARES**, trobareu tot el que necessita saber tot bon criador d'aquests productius rosegadors. Els títols de les matèries que desenrotlla extensament i documentadament, donen idea del que és el llibre:

I.—Origen del conill.—II. Breus nocions sobre Anatomia i Fisiologia cunicular.—III. Com començar la cria de conills.—IV. Allotjament.—V. Alimentació.—VI. Reproducció.—VII. Els llodrigons.—VIII. Races principals de conills.—IX. Patrons vivents de cada raça.—X. Cobaies o conillots d'Indies.—XI. Comptabilitat del coniller.—XII. Regles per al criador.

La quinta edició és molt més extensa que les anteriors. El text, clar, plaent i senzill, està complementat per la imatge artística, còpia fidel de la realitat.

PREU DE L'EXEMPLAR: 8 PESSEIETES

Per 8'50 pessetes es trameta per correu certificat.

EL CULTIVADOR MODERN — Trafalgar, 76

Telèfon 18744 - BARCELONA

PREPARADOS EXCELENTES PARA LA VETERINARIA

P. MÈRE DE CHANTILLY

DANIEL ROBERT - Claris, 72 - BARCELONA

CONILLS GEGANTS D'ESPANYA

Gris - llebra i blancs

Puresa de raça -:- Alta Selecció

CUNICULTURA SELECTA - Llinàs del Vallès

Pugons - Erugues

ELS DESTRUIREU DE MANERA SORPRENENT AMB

NICOTINA INSECTICIDA LA ESTRELLA

.. MARCA ..

REGISTRADA

VERÍ

Màximes concentracions-Preus mínims

S'expèn en tres formes: NICOTINA PREPARADA "LA ESTRELLA", a la qual sols s'hi ha d'afegir aigua.-NICOTINA INSECTICIDA "LA ESTRELLA", la qual té 97 per 100 de substàncies actives.-SULFAT DE NICOTINA INSECTICIDA "LA ESTRELLA", la qual té, si més no, el 40 per 100 de substàncies actives.

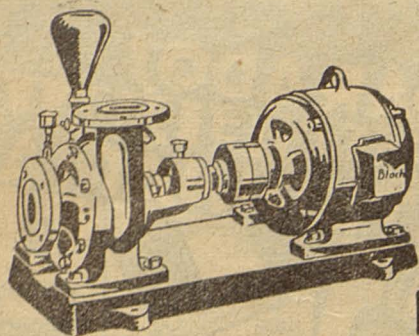
Alerta amb les imitacions que ho imiten tot, però no la qualitat.

BARCELONA: Comercial Anònima Vicens Ferrer. - Societat Anònima de Drogueria Vidal i Ribes, Plaça del Born, 8 i Hospital, 2. - Soler i Mora, Jaume I, 18. - Establiments Dalmau Oliveras. - Ignasi Conillas, Llíria, 11.

Miquel Casals, Llavanes. - S. Suñé Ribera, Lleida. - Fill d'Angel Ferrer, Manresa. - Francesc Miró, Martorell. - Josep Antic, Mataró. - Martí Fité, Mataró. - Rosend Fises, Prat de la Riba, 18, Sant Boi. - Francesc Coll, Sant Sadurn de Noya. - Cooperativa del Sindicat Agrícola, Teià. - Josep Rovira, Casa Vicentó, Vilafranca del Penedès. - Lluís Font, Vilassar de Mar.

VENDA A L'ENGRÒS:

FRANCESC NUBIOLA. - Corts, 648, pral., 1.ª (xamfrà Claris)
Telèfon 11087 - BARCELONA

¡Agricultors!

Enriqueu vostres hisendes

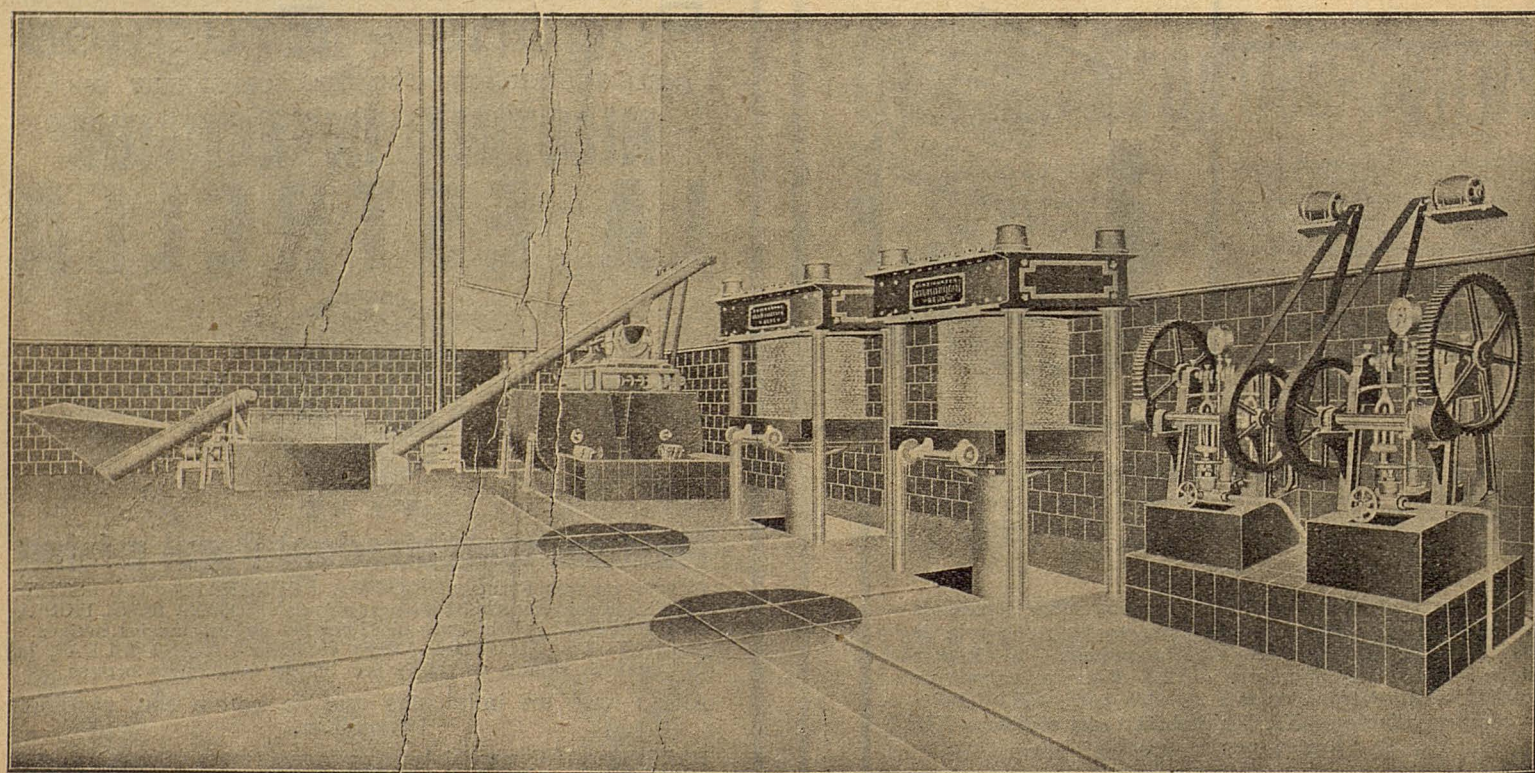
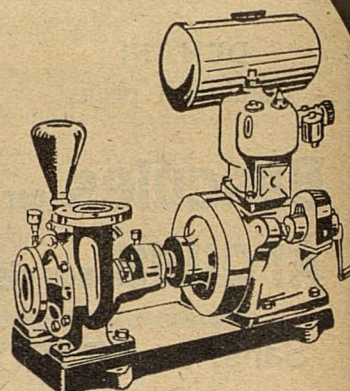
instalant electro o motobombas per

recs de l'incomparable i acreditada

marca

Bloch

JAUME CUIXART - Maragall, 17 al 23 - BADALONA

INSTAL·LACIO OLEICOLA: Model 1933. De gran rendiment en la producció i qualitat d'OLI

Constructor: **GABRIEL PUJOL I PARÉS** - Dr. Robert, 47 - **REUS** (Tarragona)

Especialitat de la casa en tota classe d'instal·lacions Oleícoles - **Premses hidràuliques** (construïdes amb bigues d'acer) - **Rentadores, Trituradores i Batedores** per a Olives

Facilito Pressupostos i Catàlegs per a **INSTAL·LACIONS COMPLETES O PARCIALES**

AGRICULTURA i RAMADERIA

DIRECTOR
RAÏL M. MIR

ANY XVIII - NUM. 4

ABRIL DE 1934

DIES DE SORTIDA: EL 1.ER DE CADA MES
UN SOL NÚMERO: UNA PESSETA

SUBSCRIPCIÓ:

Per tot el país i Amèrica, un any. 10 ptes.
Altres països. 15 ptes.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: TRAFALGAR, 76 - TELEFON, 18744 - BARCELONA

Llei de contractes de conreu

El Parlament *unilateral* de Catalunya, ha aprovat la nova Llei anomenada de conreus. Viàble o no, cosa que els nostres amics estudien, vetllant per l'imperi de la justícia, és avui per avui un fet i una amenaça a la propietat. Promulgada la Llei, ha de venir el Reglament pel qual hauria de regir-se. Més tard, la constitució dels Tribunals Arbitrals que representarien un paper molt important en el sistema que vol crear aquesta Llei.

Fet i fet, hem de creure que en tot el que va d'any no podria aplicar-se, prosseguint, més agreujat encara, l'estat d'anarquia que han provocat els homes en les mans dels quals avui estan els destins de Catalunya.

El Tribunal Suprem ha dictaminat, per unanimitat, que la Llei de Conflictes del Camp la considera contrària a la Constitució de la República Espanyola i al mateix Estatut de Catalunya, i el primer recurs presentat ha passat al Tribunal de Garanties Constitucionals per a la resolució definitiva. I aquest Tribunal acaba d'acordar prendre en consideració el recurs i convidar el Parlament de Catalunya a què informi en defensa de la seva unilateral doctrina.

Hom espera que la Llei de Conflictes del Camp no prendrà virtualitat, desapareixent la màxima injustícia d'aquest Parlament.

Hem cregut convenient, no obstant, reproduir-la íntegrament en aquestes planes, tot donant-li un caràcter purament informatiu, convençuts que els esdeveniments faran tornar les coses al seu lloc, i que seran reparats els errors, les injustícies i les arbitriarietats que es volen cometre, ja acatant el fall del Tribunal de Garanties, que no dubtem serà favorable als interessos de la propietat, ja rectificant aquells extrems que la fan inaplicable.

És cert que la propietat no té espera, que qui perd el seu, perd el seny. Però hem de confiar en Déu i en els homes als quals està encomanada la tasca de la justícia. Cal esperar, encara, que el seny tradicional català s'imposi una vegada més.

Heus ací l'articulat de la Llei susdita:

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article primer. Són objecte d'aquesta Llei els contractes de conreu i s'entenen compresos sota aquesta denominació els de rabassa morta, parceria, masoveria, arrendament de terres i en general tots els actes i contractes qualsevolga que sigui llur denominació, pels que se cedeix onerosament l'aprofitament d'una finca rústica a persona diferent del propietari, sempre que sigui l'explotació de naturalesa agrícola.

Els contractes expressats no perden llur caràcter ni en el cas de concórrer amb l'objecte específic de conreu, prestacions de serveis, obligacions de representació, de cria de bestiar complementària de l'explotació. Queden exceptuats els contractes essencialment pecuaris, els quals seran objecte d'una Llei especial.

Article segon. Els contractes de conreu, àdhuc els existents en promulgar-se aquesta Llei, han de complir-se de conformitat a l'ús i a bona fe segons els pactes convinguts, sempre i quan no estiguin en contradicció amb els preceptes d'aquesta Llei, contra la qual no podrà prevaler pacte de cap mena.

Article tercer. És obligació natural, derivada del contracte, la de conrear segons ús i costum de bon pagès tal com s'entén en la comarca.

El conreador no podrà arrendar ni tallar cap arbre sense previ acord amb el propietari. Mancat l'acord podrà recórrer davant la Comissió Arbitral, la qual resoldrà en definitiva. S'exceptuen d'aquesta limitació els contractes previstos en l'article cinquè d'aquesta Llei.

Article quart. Seran nuls els pactes que en els contractes de conreu obliguen el conreador al pa-

gament de la contribució territorial, dels tributs i taxes annexos i de les càrregues reals de la finca.

Article cinquè. En el contracte de masoveria, la casa o part de la casa que habitualment habiti i altres dependències ocupades pel masover, seran considerades com accessòries de la terra arrendada i aniran compreses dins el preu de l'arrendament.

L'ocupació de la casa i de les dependències expressades haurà de seguir la sort del contracte de conreu a què vinguin afectades.

El masover podrà servir-se de les eines del mas per al conreu de la terra.

No es podran fixar en els contractes de masoveria pagaments ni obligacions per adjutori, ni jornals especials de més a més ni lliurament d'espècies que no siguin a compte del preu contractat.

Article sisè. El pagament del preu d'arrendament es farà segons els costums de cada comarca, però ni en els contractes existents ni en els que es facin d'aquí endavant, es podrà convenir el pagament a l'avançada. Quan l'ús i costum de la comarca no signi altrament, s'entendrà que l'arrendament s'ha de pagar per mitges anualitats vençudes.

Article setè. Cap contracte de conreu no es podrà referir a una extensió de terres superior a la que requereixi, a més del treball del conreador, dels seus ascendents i descendents directes, germans o afillats de dret, el treball de jornalers en proporció superior a la de la quarta part de la feina, durant l'any agrícola.

Per excepció, quan el contracte es refereixi a terres de regadiu que siguin objecte de conreu intens, el treball de jornalers podrà arribar a la tercera part de la feina necessària durant l'any agrícola.

Per a determinar, en cada cas, la quantitat de treball dels jornalers en les proporcions especificades en els paràgrafs anteriors, es tindrà en compte l'extensió de totes les terres que el conreador posseeixi en propietat o en mèrits d'altres contractes de conreu.

Article vuitè. La Junta Arbitral corresponent tindrà competència per a rebre les denúncies per incompliment del disposat en l'article anterior i procedir a la seva comprovació.

Les denúncies hauran d'ésser fetes per veïns

de la localitat on radiqui la finca o finques objecte de la mateixa.

La Junta Arbitral, un cop comprovat l'incompliment, estarà facultada per a arrendar, en nom del propietari i a favor del denunciante, la totalitat o el sobrant de la terra objecte de la denúncia. Cas que el denunciante, per qualsevol causa, no volgués ésser l'arrendatari, la Junta Arbitral podrà exercir la facultat expressada a favor dels conreadors de la terra de la localitat per ordre de llur major necessitat, o, en defecte d'aquests, a favor de les Cooperatives o Sindicats de Producció agrícola de la mateixa població.

Article novè. Els contractes de conreu hauran de formalitzar-se en document públic o en document privat que s'estendrà per triplicat en els impresos ajustats al model que fixi el conseller de Justícia i Dret.

Quan el contracte s'atorgui en document privat, un dels seus exemplars serà presentat al Registre de Contractes de Conreu que la Generalitat crearà amb l'obligació de lliurar-ne còpies degudament certificades, als interessats que les sol·licitin.

CAPITOL II

DURADA DELS CONTRACTES

Article 10. La durada mínima dels arrendaments regulats en aquesta Llei serà de sis anys.

Si l'arrendatari durant el darrer any del termini contractual i almenys sis mesos abans de finir el seu venciment no avisa l'arrendador, per escrit, la seva voluntat de donar per acabat el contracte, s'entendrà tàcitament que opta per la pròrroga per un període de sis anys més, i així successivament.

Article 11. Quan per circumstàncies ignorades en contractar la continuació dels contractes regulats en aquesta Llei esdevingués perjudicial al conreador, aquest estarà facultat per a fer abandó de la terra o per a fer ús del dret de revisió finit que sigui el primer any agrícola i dins del segon any.

Quan, per circumstàncies sobrevingudes, la continuació dels contractes regulats en aquesta Llei esdevingués perjudicial al conreador, sempre que el perjudici no sigui inferior al terç del producte mitjà de la terra en un quinquenni i sigui produït per causes extraordinàries que modifiquin la naturalesa de la terra o de la finca, aquest estarà facultat per a fer abandó de la terra finit que sigui l'any agrícola, o per a fer ús del dret de revisió, però haurà de notificar una o altra decisió abans dels sis mesos darrers de l'any.

Article 12. Tots els contractes de conreu atorgats per l'usufructuari sense consentiment del nou propietari, o pel marit sense el de la muller respecte de la terra aportada en dot inestimat, o pels representants legals tots sols, o pels administradors judicials, podran ésser objecte d'una revisió especial quant al preu estipulat, que haurà d'exercitar-se pel propietari davant de la Junta Arbitral dins l'any següent d'haver entrat en el ple domini de la seva propietat. També tindran

dret a l'exercici, dins igual espai de temps, del dret de reserva establert en l'article 14 d'aquesta Llei.

Article 13. Els contractes de conreu, atorgats o que s'atorguin per fiduciari reservista, comprador a carta de gràcia o empenyorament, o per altres titulars de domini o dret real amenaçat de revocació si es produeix aquesta, donaran dret al propietari a la revisió especial i al dret de reserva exercits en la forma disposada en l'article anterior.

Aquesta disposició és aplicable a les situacions jurídiques d'hereu o posseïdor civil.

Article 14. En acabar el termini contractual o alguna de les seves pròrroques, el propietari podrà donar per finit el contracte i reprendre la terra quan s'obligui a conrear-la directament ell o els seus descendents o afillats de dret que facin vida comuna amb ell.

El propietari cap de casa només podrà fer ús d'aquest dret pel que toca a terres a les quals pugui atendre amb el treball propi i amb el dels seus ascendents i descendents directes, germans o afillats de dret, de manera que si utilitza el treball de jornalier en proporció superior a l'establerta en l'article setè s'entendrà que no compleix aquesta condició.

Aquesta facultat del propietari, està condicionada:

a) Al requisit de notificar-ho al conreador un any abans del termini de durada del contracte o de la pròrroga en curs.

b) A conrear directament la terra per un terme no menor a sis anys.

c) A que les terres no estiguin subjectes al dret d'adquisició regulat en aquesta Llei.

d) A pagar les millores al conreador en la forma fixada en aquesta Llei i de més a més una indemnització equivalent a una anualitat de renda per cada sis anys que porti de durada el contracte.

Article 15. L'arrendatari que per haver fet ús el propietari del dret de reserva establert en l'article anterior, hagi estat privat de la terra abans arrendada, podrà tornar a la terra en les condicions que la tenia abans i amb els mateixos drets anteriorment adquirits en els casos següents:

a) Si el propietari que s'hagués reservat terra per a conrear-la directament no fes o no ho fes en la forma i en el període de temps fixat en l'article anterior.

b) Si el dit propietari arrendés la finca a un tercer durant els sis anys de conreu obligatori.

c) Si el propietari deixés la terra improductiva en l'esmentat període.

Si el propietari vengués la terra abans d'acabar el període obligatori de conreu directe, estarà obligat a indemnitzar l'arrendatari amb l'import d'un any del preu de l'arrendament per cada any que li manqui fins a l'extinció del dit període obligatori.

Article 16. Els drets i obligacions derivats dels contractes de conreu, subsisteixen encara

que la propietat de la terra sigui tramesa a títol universal o singular, lucratiu o oneros o que s'hi constitueixi un dret real.

Article 17. El dret del conreador derivat dels contractes de conreu, es transmet per causa de mort als seus hereus legítims o testamentaris si ho són els seus ascendents o descendents directes, la seva esposa o els seus afillats de dret i els seus adquirents queden subrogats activament i passivament en la seva condició jurídica.

Els adquirents del dret per causa de mort podran donar per finit el contracte avisant per escrit el propietari abans de transcórrer els tres mesos següents a la mort del causant, però hauran de continuar el conreu fins a l'acabament de l'any agrícola en curs.

Article 18. El dret del conreador, derivat d'un contracte de conreu, no pot ésser embargat.

Els fruits pertanyents al conreador sols podran ésser embargats en una meitat de llur import.

Article 19. Queden suprimits els subarrendaments, i en general, tot contracte de conreu que tingui per objecte el dret derivat d'un altre contracte d'igual naturalesa, però seran permesos els relatius a aprofitaments parcials dels productes obtinguts i que, per a millor benefici, exigeixin la intervenció d'altri.

Els contractes de subarrendament existents es consideraran transformats en contractes d'arrendament entre el propietari i el subarrendatari, mitjançant que aquest dedueixi la corresponent petició davant la Junta Arbitral durant el primer any de vigència d'aquesta Llei.

Transcorregut aquest primer any de vigència de la Llei sense que el subarrendatari faci ús del dret que li dona el paràgraf anterior, podrà el subarrendador, durant el mig any següent, desnonar-lo.

Després del primer any i mig de vigència d'aquesta Llei naixerà a favor del propietari, l'exercici del dret que li dona l'apartat c) de l'article 22.

Per excepció, el conreador, en estat de vellesa o impossibilitat física, els representants legals dels seus hereus menors d'edat i la vídua que hagi adquirit del marit el dret de conreu, podran subarrendar. Aquests subarrendaments sols subsistiran mentre concorrin les expressades circumstàncies en els respectius subarrendadors.

Article 20. L'arrendament s'extingeix:

- a) Per l'acabament del termini establert.
- b) Per la resolució del contracte.
- c) Per la pèrdua de la cosa arrendada.

Article 21. L'incompliment d'obligacions contractuals o legals del contracte de conreu, per un dels interessats, donarà dret a l'altre a demanar la rescissió del contracte. El que hagi complert les obligacions legals o contractuals tindrà dret a demanar la indemnització dels danys i perjudicis soferts i la resolució del contracte, o sols aquella indemnització si renúncia a la resolució del contracte.

Article 22. L'arrendador podrà desnonar judi-

cialment l'arrendatari, únicament per alguna de les causes següents:

a) Per haver fet ús el propietari del dret de reserva en les condicions previstes en aquesta Llei.

b) Per manca de pagament de l'arrendament convingut en el contracte.

c) Per subarrendament atorgat per l'arrendatari fora dels casos previstos en l'article 19.

d) Per deixar de conrear la terra per abandó de més d'un any o per destinar-la a un ús que no sigui el de conreu.

Article 23. No es considerarà incompliment l'adopció pel conreador de noves fórmules, procediments o elements que tendeixin a intensificar o millorar la producció agrícola, sense minva de la fertilitat natural de la terra.

L'arrendatari podrà evitar el desnonament consignat en la taula del Jutjat dins els vuit dies següents a la citació, l'arrendament endarrerit juntament amb l'import de les costes causades per la seva culpa fins al moment de la consignació.

El desnonament per les causes a), b) i c) de l'article anterior es tramitarà per la jurisdicció ordinària seguint la Llei d'enjuiciament civil. El desnonament per la causa d) requerirà una resolució prèvia favorable de la Junta Arbitral del districte.

Article 24. En tot cas de resolució del contracte l'arrendatari tindrà dret a continuar a la finca fins a l'acabament de l'any agrícola.

Article 25. El propietari podrà donar per resolt el contracte de conreu que afecti terres que per raó de llur proximitat a poblacions, siguin o es puguin considerar com a solars urbans i tinguin un sobrepreu de més del 50 per 100 del valor que tindrien com a terres exclusivament del conreu, quan pretengui edificar o hagi venut amb aquest objecte. La resolució es referirà a la porció de terreny necessària per a l'edificació, s'haurà de respectar l'any agrícola en curs i el preu d'arrendament sofrirà una reducció proporcional.

El propietari o el comprador hauran de començar les obres dins l'any següent a la data en què el conreador hagi deixat lliure el terreny expressat.

Si el propietari o el comprador incomplissin l'obligació d'edificar dins el termini assenyalat, el conreador podrà reivindicar el conreu del terreny i tindrà dret al triple del preu que, en la quantia proporcional a l'expressat terreny, hagués abonat el darrer any, o aquella major indemnització dels danys i perjudicis soferts.

Article 26. En cas d'expropiació forçosa l'arrendatari que porti més de deu anys a la finca tindrà dret a un quart del preu abonat al propietari.

CAPÍTOL III

MILLORES

Article 27. Extingit per qualsevol causa el contracte de conreu, el conreador podrà reclamar al propietari l'abonament de les despeses neces-

sàries i millores útils fetes per aquell a la terra, sempre que subsisteixin en deixar la finca.

S'entén per despeses necessàries les indispensables per a mantenir la finca en la mateixa forma que es va contractar i les imposades per la Llei o organismes estatals dins els límits de llur competència.

S'entén per útils les millores que causin augments a la producció o valor de la finca i no siguin d'ornamentació o comoditat per qui la gaudeixi.

La prova de les millores realitzades correspon sempre al que les reclami.

En cas de dubte envers la naturalesa de la millora, se sotmetrà a la resolució de la Junta Arbitral. Serà nul el pacte de renúncia a millores, qualsevol que sigui la part a la qual pogués afavorir.

Article 28. Les despeses necessàries i les reparacions extraordinàries, la necessitat de les quals hagués estat avisada al propietari oportunament, aniran a càrrec del propietari. Si aquest no complís la seva obligació el conreador podrà utilitzar-les per compte del propietari. Per a fer-ho, el conreador haurà d'obtenir el permís previ de la Junta Arbitral corresponent, la qual no podrà atorgar-lo sense haver escoltat el propietari o comprovat la seva resistència.

El conreador podrà reclamar del propietari, immediatament de fetes aquestes despeses, la quantitat esmerçada.

Article 29. Les millores útils hauran de realitzar-se per mutu acord. Cas de negativa del propietari a l'acord, l'arrendatari haurà de proposar la realització a la Junta Arbitral, provant la conveniència de la millora i presentant un pressupost del seu cost. La Junta Arbitral, escoltant el propietari i amb els seus assessoraments que estimi oportuns, acordarà o no la realització de les millores que hauran de subjectar-se al pressupost presentat o a aquell altre que acordi la pròpia Junta, la qual autoritzarà el conreador per a realitzar-les.

Article 30. Quan el propietari doni per finit el contracte de conformitat amb aquesta Llei, el conreador no podrà reclamar l'abonament de les despeses i millores realitzades durant els dotze darrers mesos de la seva vigència.

Article 31. El propietari haurà d'abonar les millores reintegrant l'import de les inversions o aportacions fetes pel conreador.

Article 32. La rompuda de terres, les explanacions, plantacions, construccions i altres obres anàlogues efectuades pel conreador en compliment d'obligacions contractuals, hauran d'ésser abonades pel propietari si fa ús del dret de reserva de terres en la forma que li permet l'article 14 d'aquesta Llei.

Article 33. No seran abonables en cap cas al conreador les despeses necessàries ni les millores útils ni els treballs i obres a què fa referència l'article anterior quan abandoni el conreu de la terra,

Article 34. L'acció de millores haurà d'exercitar-la el conreador en el mateix judici en què es plantegi la resolució del contracte.

Article 35. L'abonament de millores al conreador serà compensable amb les quantitats que aquest degui al propietari per danys o deteriorament de la terra de què en sigui responsable o per preu no satisfet, sempre que hi concorrin els requisits exigits per a la compensació.

El conreador podrà retirar les millores útils que puguin separar-se sense detriment de la terra.

Article 36. El conreador haurà de permetre les millores necessàries o simplement d'embelliment i comoditat que vulgui fer el propietari.

Les millores d'embelliment donaran dret al conreador a la rebaixa del preu d'arrendament en la proporció que hagin perjudicat la producció de les finques.

CAPÍTOL IV

REVISIONS

Article 37. Els contractes de conreu regulats per aquesta Llei podran ésser sotmesos a revisió a instància del conreador o del propietari, amb subjecció a les normes establertes en els següents articles, al sol efecte de la reducció o augment del preu.

Els efectes de la revisió, un cop sigui ferma, es produiran a partir de l'any agrícola en què fou demanada.

Article 38. Les revisions hauran de demanar-se pel conreador o pel propietari a la Junta Arbitral.

Seràn principis fonamentals a què les revisions hauran de subjectar-se:

a) Tot contracte de conreu ha de proporcionar al conreador un benefici un cop deduïda la quantitat que representin els jornals i altres despeses inexcusables d'explotació, que necessiti el conreu de la terra objecte d'aquest, calculats segons el preu de cada localitat.

b) Tot contracte de conreu ha de proporcionar al propietari una utilitat, un cop deduïda la quantitat que representin les càrregues que per contribució territorial i altres impostos gravin la terra que en sigui objecte.

Article 39. Les Juntes Arbitral, dins els principis fonamentals que regula l'article anterior, procediran a la fixació de les revisions, quan no hi hagi mutu acord entre propietari i conreador, atenint-se a les següents normes:

Primera. El preu d'arrendament no podrà excedir del 4 per 100 del valor que tingui la terra.

Segona. On hi hagi cadastre el valor de la terra serà la quantitat resultant de multiplicar per 20 el líquid imposable.

Si el propietari ha fet millores posteriors al cadastre que representin un augment de riquesa o una transformació en la producció, el valor d'aquestes millores augmentarà la capitalització feta segons el paràgraf anterior.

Tercera. On no hi hagi cadastre per a fixar el valor de la terra es tindran en compte totes aque-

lles dades, apreciacions i assessoraments tècnics que es creguin convenients, i es consideraran dades fonamentals la mitjana de la producció durant els sis anys anteriors; el valor de compra-venda durant el mateix període quan hagi existit aquest traspàs de domini; i el preu unitari per hectàrea establert pel costum a cada localitat.

Quarta. Caldrà tenir en compte, també, les aportacions i prestacions que facin el propietari i el conreador, així com l'amortització de les plantacions i de les millores abonables a les parts contractants.

Article 40. Una vegada fixat per la Junta Arbitral el preu d'arrendament no podrà ésser demanada nova revisió fins haver transcorregut sis anys.

Article 41. El conreador podrà reclamar la revisió al sol efecte d'obtenir una rebaixa proporcional del preu, quan per efecte d'accidents o calamitats extraordinàries hagués disminuït, en més de la tercera part la productivitat habitual de la terra o s'hagués perdut més de la tercera part dels fruits sempre que la dita pèrdua no fos imputable a negligència del conreador per no haver-les posat a resguard segons el costum normal a la comarca.

Aquestes revisions quedaran limitades a una rebaixa en el preu, proporcionada a la disminució de la producció habitual de la terra o a la pèrdua de fruits soferta.

No hi haurà dret a la reducció o condonació quan la collita o fruits perduts fossin susceptibles d'ésser assegurats.

Article 42. Quan durant un contracte de conreu desaparegui una part de la terra o sigui afectada d'expropiació forçosa i resulti d'impossible conreu o hagi de destinar-se a un altre conreu de molt inferior rendiment al previst en el contracte, o bé el propietari faci a la finca reparacions necessàries que provoquin una disminució apreciable en la producció de la terra, el conreador podrà triar entre rescindir el contracte o acudir a la Junta Arbitral en sol·licitud d'una rebaixa proporcional de l'arrendament.

CAPÍTOL V

DRET D'ADQUISICIÓ

Article 43. El conreador de terres, a títol de contracte agrícola, té el dret d'adquisició del seu domini mitjançant l'abonament del seu valor al propietari i el compliment dels preceptes d'aquest capítol. Aquest dret és aïlladament irrenunciable i inalienable, ni és susceptible de gravamen ni pot ésser exercit per creditors en virtut d'acció subrogatòria i encara que és inscrivible en el Registre de la Propietat, no és indispensable la seva inscripció perquè tingui efectivitat.

Article 44. Per a l'exercici dels drets d'adquisició, és necessària la concurrència dels requisits següents:

Primer: Que es tracti de terra conreada en virtut de contracte d'explotació agrícola, regulat per aquesta Llei.

Segon: Que els dits contractes s'hagin mantingut per un període de més de divuit anys.

Tercer: Que la subsistència del conreu, base del dret d'adquisició, sigui pel treball directe del que vulgui fer ús d'aquest dret o pels dels seus ascendents o descendents directes, germans, cònjuges o afillats de dret.

Quart: Que el conreador estigui al corrent de pagament del preu en el moment d'exercitar el dret d'adquisició.

Cinquè: Que les terres que pretengui adquirir el conreador, soles o sumades a les que ja posseís en propietat, no depassin la limitació establerta a l'article setè d'aquesta Llei.

Sisè: Que les terres que pretengui adquirir el conreador per raó de la seva proximitat a poblacions, no siguin o no es puguin considerar com a solars urbans i no tinguin un sobrepreu de més del 50 per 100 del que tindrien com a terres exclusivament de conreu.

Article 45. El dret d'adquisició s'estén a les edificacions i millores dominials que hi hagi a la terra adquirida, sempre que, segons el contracte de conreu, correspongui el seu ús al conreador.

Article 46. En els casos de subarrendament permès en l'article 19 d'aquesta Llei, el dret d'adquisició correspon a l'arrendatari o subarrendador, comptant-se al seu favor, per a completar el termini de 18 anys que la Llei assenyala, els anys de duració del subarrendament.

Article 47. A falta d'acord entre les parts, la determinació del preu d'adquisició s'efectuarà per la Junta Arbitral, aplicant les regles que per a fixar el valor de la terra estableix l'article 39 d'aquesta Llei.

Es deduirà del preu d'adquisició el valor de les càrregues que gravin les terres.

Article 48. El conreador podrà pagar el preu d'adquisició fixat en una sola vegada o en quinze terminis anuals amb abonament d'interessos al 5 per cent per les quantitats degudes i no pagades.

Després de pagar el primer termini anual, l'arrendatari podrà inscriure el seu dret al Registre de la Propietat per anotació preventiva que es cancel·larà quan s'hagi pagat el darrer termini, per a convertir-se en inscripció definitiva.

El conreador perdrà el dret d'adquisició si deixés d'abonar dues anualitats fixades segons el paràgraf primer d'aquest article.

Article 49. El dret d'adquisició haurà d'ésser exercit pel conreador dintre l'any següent al naixement del dret al seu favor pel transcurs dels divuit anys de conreu continuat, en els termes que la Llei determina.

Respecte dels conreadors que es trobin en condicions legals d'exercir el dret d'adquisició en promulgar-se aquesta Llei, el termini d'un any establert al paràgraf anterior es començarà a comptar al cap de dos anys de la promulgació de la pròpia Llei.

Article 50. El conreador que no faci ús del dret d'adquisició dintre el termini establert en l'article anterior perdrà el dret d'exercir-lo fins que hagi transcorregut altres divuit anys de conreu continuat,

La disposició anterior no perjudica el dret d'adquisició dels ascendents o descendents, germans, cònjuges o afillats de dret del conreador que siguin els seus hereus legítims o testamentaris i que convisquin amb ell.

Article 51. Totes les terres que el conreador adquireixi fent ús del dret d'adquisició que regula aquesta Llei, constituïran el «patrimoni familiar», que serà inembargable i que l'adquirent no podrà transmetre a títol onerós o lucratiu o qualsevol altre inter-vius.

Article 52. Quan el conreador pretengui adquirir només una de les peces de terra que conreï d'un mateix propietari, ja sigui per voluntat pròpia, ja sigui en mèrits de la limitació que estableix l'apartat cinquè de l'article 44, incumbirà a les Juntes Arbitrals escollir la part que ha d'ésser objecte del dret d'adquisició, de no existir previ acord entre el conreador i el propietari.

Article 53. La Junta Arbitral, si el conreador ho demana, podrà concedir moratòria a la quota anual d'amortització quan s'hagi produït la pèrdua de més de la meitat de la collita normal de la finca objecte del contracte, a conseqüència de les calamitats previstes a l'article 41 d'aquesta Llei.

La Junta Arbitral fixarà al mateix temps la repartició en els anys successius de les quotes o part de quotes ajornades.

Article 54. L'adquisició es formalitzarà sempre amb escriptura pública. Si el propietari no atorgués la corresponent escriptura en el termini que li haurà fixat la Junta Arbitral, el jutge l'atorgarà en judici en nom del rebel.

Article 55. El dret d'adquisició no podrà exercitar-se pel conreador quan el contracte s'hagi atorgat pels representants legals del propietari menor d'edat, incapac o absent, o pel marit si es tracta de terra aportada en dot inestimat.

Article 56. Contra les resolucions de les Juntes Arbitrals en tot el que fa referència a l'exercici del dret d'adquisició, sols cabrà el recurs d'apel·lació davant el Tribunal de Cassació de Catalunya, contra la sentència del qual no es donarà cap altre recurs.

CAPÍTOL VI

EL CONTRACTE DE RABASSA MORTA

Article 57. Els contractes de conreu que tinguin caràcter emfitèutic temporal, com els de rabassa morta i altres d'igual condició jurídica, en virtut dels quals el propietari d'un terreny el cedeix a una persona per a l'explotació agrícola, quedant aquesta obligada a rompre'l i plantar-lo o sembrar-lo a expenses principalment seves, abonant al propietari un cens o quota anual en concepte de preu, seran considerats com a censos emfitèutics redimibles a voluntat del conreador i segons les normes d'aquesta Llei, qualsevol que sigui la denominació i terminis assenyalats en el contracte.

Per a l'exercici del dret de redempció caldrà que el rabasser estigui al corrent de pagament en el moment de fer-ne ús.

Article 58. A manca de conveni entre les

parts, la determinació del preu de redempció el fixarà la Comissió Arbitral atenent-se al valor de la finca en el moment d'establir-se la rabassa.

En defecte d'aquesta dada, al valor assenyalat en l'avenç cadastral. I si aquest no existís, al valor assenyalat en l'amillament anterior a l'any 1930.

Capitalitzant, en tots els casos el líquid imposable al 4 per 100 se sumarà o restarà al capital estimat.

a) A favor del propietari la quantitat corresponent a l'auxili econòmic (jornals, plantes o diners) excepcionalment bestrets al rabasser per tal de plantar la rabassa o replantar-la.

b) A favor del rabasser el dret d'entrada pagat a l'establiment de la rabassa, si en pagà.

Article 59. El just preu que resulti d'aplicar les normes de l'article anterior, el rabasser el podrà pagar en una sola vegada o en quinze terminis anuals a pagament d'interessos al 5 per 100 per les quantitats degudes i no pagades, com es fa a les vendes a pagament ajornat.

Després de pagar el primer termini anual el rabasser podrà inscriure el seu dret al Registre de la Propietat per anotació preventiva que es cancel·larà quan s'hagi pagat el darrer termini, per a convertir-se en inscripció definitiva.

Article 60. Les terres que constitueixin dot inestimat o pertanyin a menors o a incapacitats, no seran susceptibles d'ésser redimides mentre el propietari tingui els expressats caràcters jurídics.

Article 61. Durant el temps en què el rabasser no faci ús del dret de redempció i continuï subjecte al pagament del cens o quota part, podrà acollir-se al procediment de revisió del preu d'arrendament establert al Capítol IV d'aquesta Llei.

Les Junes Arbitrals aplicaran, per a fixar l'import revisonat del cens o quota part, les mateixes normes que regulen el preu d'arrendament.

CAPÍTOL VII

DRETS DE TANTEIG, RETRACTE I RESCAT

Article 62. En les alienacions de terres subjectes a contractes, el conreador tindrà el dret de prelació i el de retracte de la terra objecte de l'alienació excepte en els casos següents:

Primer: Quan l'alienació sigui feta a favor del propietari d'una part indivisa.

Segon: En cas d'alienació a favor d'un fill adoptiu de dret del propietari, o dels descendents d'aquest, sempre que l'adoptat visqui en companyia de l'adoptant.

Tercer: Quan la terra hagi estat aportada en dot inestimat.

Quart: Quan l'alienació no ha estat feta a títol oneros.

Cinquè: En les permutes o en les retrovendes, o en les transaccions mentre no intervé diner, o si hi intervé en forma que la quantitat lliurada sigui inferior al just preu de la cosa, o en les alienacions en les quals no sigui possible una subrogació exacta del conreador en les condicions substancials pactades en el contracte d'alienació.

Sisè: En els casos d'expropiació forçosa per causa d'utilitat pública.

Aquest retracte prevaldrà a tots els altres retractes legals.

Article 63. Quan es tracti d'alienacions afectes al dret expressat en l'article anterior, si el propietari notifica al conreador la seva decisió d'alienar, i li expressa el preu definitiu ofert o el que pretengui, aquest, dins el termini de trenta dies següents als de l'avís, podrà fer ús del dret de tanteig, pagant o consignant el preu.

Article 64. Si el propietari no donés l'avís preceptuat en l'article anterior, o atorgués alienació a favor de tercer abans de trenta dies, o després de finit aquest termini alienés per preu o condicions substancials diferents de les comunicades al conreador, aquest podrà exercitar el retracte, dintre els trenta dies naturals següents a l'assentament d'inscripció de l'alienació al Registre de la Propietat, o dos després que hagi tingut coneixement de la venda.

Article 65. Les accions derivades dels drets regulats en aquest article hauran d'exercitar-se davant la jurisdicció ordinària i pels tràmits dels incidents.

CAPÍTOL VIII

CONTRACTA DE PARCERIA

Article 66. Els contractes de conreu seran de parceria sempre que el propietari porti, a més de l'ús de la terra, una quarta part o més del capital necessari per a la seva explotació i percebi una part dels fruits o beneficis.

Els contractes de conreu en què l'aportació del propietari de més de l'ús de la terra, no arribi a l'expressat 25 per 100 es consideraran contractes d'arrendament a tots els efectes d'aquesta Llei.

No tindran el concepte d'aportació del propietari, al sol efecte de calcular la seva participació en el capital d'explotació i, per tant, conèixer la naturalesa jurídica del contracte, les aportacions que faci en la tria de bestiar complementària.

L'extensió de terra que comprengui tot contracte de parceria no podrà ésser superior a la prevista en l'article setè d'aquesta Llei.

Article 67. Els contractants fixaran en el contracte l'import del 25 per 100 del capital d'explotació i determinaran la mena de les aportacions del propietari i valoraran cada una d'elles. També es puntualitzarà en el contracte la proporció en què s'hauran de partir entre els contractants els productes de l'explotació agrícola i la forma d'intervenir el propietari en la recol·lecció de fruits.

Article 68. Es consideraran aportacions del propietari, totes les que faci sense estar-hi obligat per altres articles d'aquesta Llei, com ara subministrament d'aigua de regadiu, jornals fets pel propietari o pagats per ell, l'amortització de les plantacions fetes pel propietari, els edificis i construccions, els serveis d'instal·lacions mecàniques, els avançaments en metàl·lic o en gra de sembradura, adobs, remeis, entreteniment de carros i altres de semblants.

Les amortitzacions de les plantacions no podran pactar-se per menys de deu anys ni per un temps més llarg de la durada normal de la planta.

Article 69. Es consideraran aportacions del conreador, l'import dels jornals de tota mena que faci o aboni segons el preu de la localitat, els avançaments en metàl·lic o en gra de sembradura, adobs, remeis, l'amortització de les plantacions que hagi fet, serveis en instal·lacions mecàniques, entreteniments de carros i altres d'anàlegs.

Article 70. El contracte de parceria es regirà per les disposicions relatives al contracte de societat, entenent-se que és una societat civil particular.

La duració del contracte s'establirà per un termini mínim de sis anys, prorrogables tàcitament per iguals períodes contractats. Cada termini de contracte podrà rescindir-se per les parts avisant amb un any agrícola d'anticipació.

Article 71. La distribució dels productes o beneficis entre el parcer i el propietari es farà en proporció a les respectives aportacions, però el parcer no podrà rebre menys de la meitat ni el propietari menys d'un terç.

Als únics efectes de determinar aquesta proporció d'aportacions, es tindrà en compte el preu d'arrendament de la terra, calculat en la forma disposada en l'article 39 d'aquesta Llei.

Article 72. Les Junes Arbitrals seran les úniques competents per entendre de l'import del tant per cent de capital d'explotació aportat pel propietari i, per tant, per a fixar la naturalesa jurídica del contracte. També entendran en tots els problemes econòmics que respecte a aportacions, a participació de productes o beneficis i a liquidació, es suscitin entre els contractants.

Article 73. Es considerarà causa de rescissió del contracte:

- Manifestes deficiències en el conreu.
- Perjudicis evidents i de mala fe ocasionats a la propietat.
- Deslleialtats en frau contra el propietari, en el lliurament dels productes de la terra.

L'acció es plantejarà davant la Junta Arbitral de Districte.

CAPÍTOL IX

JUNTES ARBITRALS

Article 74. A cada cap de Districte el Govern de la Generalitat organitzarà una Junta Arbitral que coneixerà privativament totes les qüestions que resultin de l'aplicació o interpretació d'aquesta Llei. Excepcionalment quan ho determini el Govern de la Generalitat una Junta Arbitral podrà estendre la seva jurisdicció a un o més partits judicials limítrofs.

Article 75. Cada Junta Arbitral es compondrà d'un President, quatre Vocals i quatre Suplents. Actuarà de Secretari, a falta de designació especial, el que ho sigui del Jutjat de primera instància o el secretari del Municipi del Cap de Partit.

Article 76. Els presidents de les Junes Arbitrals seran nomenats pel Govern de la Generalitat a proposta d'un Tribunal encarregat de jutjar

un concurs-oposició que en cada cas es convocarà a l'efecte.

Article 77. En el Decret de la Generalitat que ordenarà la constitució d'una Junta Arbitral s'obrirà un període de quinze dies, durant el qual els propietaris i els conreadors podran inscriure's als Ajuntaments respectius per a la formació dels censos dels dos estaments de la jurisdicció territorial.

Article 78. Aprovats els censos de cada un dels dos estaments en la forma que determinarà el Reglament, la Generalitat convocarà eleccions entre els inscrits per al nomenament dels vocals i suplents de la Junta, la meitat per cada un dels dos estaments. Seran elegibles els que reuneixin les circumstàncies d'idoneïtat, següents:

Primera: Saber llegir i escriure.

Segona: Tenir plena capacitat civil.

Tercera: Residir al territori jurisdiccional respectiu en ésser designats i durant els dos anys anteriors.

Quarta: No haver estat condemnat per delictes comuns.

Article 79. El càrrec de membre de la Junta Arbitral és obligatori i durarà dos anys.

Només podran excusar-se'n els designats, per justa causa, apreciada pel president de la Junta.

El membre que degudament convocat no acudi a exercir les seves funcions, sense causa justificada, podrà ésser sancionat pel president amb una multa de 10 a 50 pessetes.

Article 80. El càrrec de membre de la Junta és gratuït. Però els vocals tindran dret que se'ls abonin les despeses de viatge i estada, i els jornals que deixin de percebre.

Article 81. La competència de les Juntes Arbitrals en el coneixement de les qüestions en què entenen segons aquesta Llei, es determinarà exclusivament, per la situació de les terres objecte del contracte de conreu.

La incompetència de la Junta haurà de declarar-la d'ofici el president, quan procedeixi.

Si no ho fa, i és estimada definitivament la incompetència pel Tribunal de Cassació en resoldre l'apel·lació, se li podran imposar les costes.

Article 82. Per a prendre acord es requerirà la presència del president i un dels membres, almenys, dels designats per cada estament.

Quan un assumpte s'hagi de sotmetre a votació hauran de prendre-hi part igual nombre de membres de cada estament. Els acords es prendran per majoria i el president sols tindrà vot quan hi hagi empat, en el qual cas amb el seu vot decidirà la qüestió.

El president, a més de la facultat decisòria que té en les votacions, podrà abans d'arribar a la votació proposar fórmules transaccionals que facin possible l'avinença entre els dos estaments, i en tot cas abans de decidir la votació podrà reclamar els assessoraments jurídics o tècnics que consideri convenients.

Article 83. Les Juntes Arbitrals a qualsevol

moment de la tramitació podran invitar els interessats a l'avinença.

També procuraran indicar-los qualsevulla falta o omisió soferta en el plantejament i defensa de les qüestions per tal que puguin subsanar-les.

Article 84. Un cop acabat el judici arbitral que no podrà durar més de trenta dies, la Comissió en el laude dictat dintre d'aquell termini, haurà de resoldre totes les qüestions plantejades.

Article 85. Contra els laudes de les Comissions Arbitrals escaurà apel·lació davant del Tribunal de Cassació de Catalunya, sense cap altre recurs.

Article 86. El recurs d'apel·lació haurà d'interposar-se davant del president de la Junta dintre els deu dies següents al de la notificació del laude, expressant, en forma concreta, les al·legacions que s'estimin procedents.

D'aquest escrit es donarà vista a la part apel·lada, la qual podrà replicar dins el termini de deu dies.

Transcorregut aquest termini s'elevaran els autos al Tribunal de Cassació de Catalunya.

Article 87. La Sala corresponent al Tribunal de Cassació fins al termini de 60 dies podrà acordar la pràctica de proves i la celebració d'una compareixença i després d'aquests tràmits dintre el termini expressat dictarà les resolucions definitives.

Les resolucions del Tribunal de Cassació de Catalunya, seran executives per tots els procediments establerts a les Lleis processals vigents.

ARTICLES ADDICIONALS

I. L'any agrícola s'entén que comença el dia primer de novembre d'un any i acaba el dia primer de novembre de l'any següent.

II. Per regular l'aplicació d'aquesta Llei, el Conseller de Justícia i Dret formularà un Reglament del qual donarà compte al Parlament.

III. L'aplicació i execució de la Llei correspon al Conseller de Justícia.

L'execució dels laudes fermes pertocarà a la jurisdicció civil ordinària en tots els casos que determini el Reglament d'aquesta Llei i pel procediment civil d'execució de sentències.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Tots els contractes existents a la promulgació de la Llei s'hauran d'ajustar als seus preceptes.

Des del dia de la promulgació de la Llei s'obrirà un període de revisió general de preu, durant el qual, en la forma disposada en els articles 38 i 39, les Juntes Arbitrals procediran a la revisió d'aquells contractes que, per no estar d'acord el propietari i el conreador, li siguin presentats.

Des del dia de la promulgació d'aquesta Llei fins al moment d'haver-se acceptat per les dues parts contractants la revisió i en cas de desavinença, mentre no sigui ferma la revisió en les contractes subjectes a aquesta, l'arrendatari pagarà a compte de l'arrendament,

a) En els contractes afectats a la Llei de conflictes, el 50 per 100 del preu d'arrendament o quota part.

b) En els altres contractes no afectats per la Llei de conflictes, el 75 per 100 del preu contractual o de la quota part establerta.

c) En els contractes de parceria compresos en el Capítol VIII d'aquesta Llei sotmesos a la revisió pagaran els parcers la part contractual convinguda. Els contractes de parts de fruits sense aportacions de propietari o quan aquelles no arribin al mínim del 25 per 100 establert per aquesta Llei, es consideraran contractes d'arrendament i compresos en l'apartat b).

Un cop aprovada la revisió el propietari o el conreador, hauran de pagar a l'altra part la diferència entre el preu revisat i la quantitat pagada a compte.

Els beneficis inherents a les demandes de revisió que regulen les disposicions anteriors es referiran només a les que siguin presentades durant tot l'any 1934.

Segona. Podran exercitar immediatament el dret d'adquisició regulat al Capítol V de la Llei, els que haguessin venut terres a carta de gràcia i que després de venudes les hagin continuat conreant en concepte de parcers o masovers o arrendataris.

El preu no podrà ésser superior al que s'estipulà en l'escriptura de venda o carta de gràcia.

Tercera. En els casos que els cultivadors que menaven terres en virtut de contracte verbal o escrit de rabassa morta, acreditin que han estat desposseïts d'aquestes durant el període de 1923 a 1931 podran entaular recurs de revisió davant la Comissió Arbitral corresponent per tal que es declari nul el desposseïment i sigui restablert en la possessió de què gaudia, sempre que el fet no sigui produït per falta de pagament.

Si les terres a què es refereix aquesta disposició, actualment les cultivés un altre conreador, aquest cessarà al final de l'any agrícola en curs.

Quarta. Els conreadors que portin terres en arrendament pertanyents a col·lectivitats o organismes que no tinguin caràcter públic, les quals han d'ésser considerades com a béns de «mà morta», pel fet de no haver estat subjectes a transmissió durant els vuitanta anys darrers, gaudiran de tots els beneficis continguts en el Capítol VI «El contracte de rabassa morta».

Cinquena. El propietari propi conreador que dintre els cinc anys darrers i per circumstàncies d'impossibilitat física accidental o altres similars determinades pel Reglament hagi arrendat terres per contracte de parceria regulat pel Capítol VIII podrà donar-lo per finit en el terme contractual, sempre que vulgui novament treballar la terra directament. Si es tracta de contractes vençuts podrà fer ús d'aquesta disposició, donant al conreador un any agrícola de pre-avis, en termini oportú a ús i costum de la comarca.

L'acció haurà d'exercitar-se davant la Junta Arbitral corresponent, durant l'any 1934.

Sisena. Les Junes Arbitrals de Districte constituïdes per a entendre en la Llei de conflictes continuaran actuant fins a un termini màxim de tres mesos a comptar de la data de promulgació de la present Llei, en el qual termini hauran d'haver resolt totes les demandes.

La Junta Arbitral superior, constituïda per la

Llei de Conflictes, continuarà actuant fins el 31 de desembre del 1934; en aquesta data hauran de tenir resoltes totes les apel·lacions.

Ni una ni altra Junta no podran entendre en altres demandes que les regulades per les disposicions de la Llei de conflictes.

Palau del Parlament, 21 de març de 1934

El culte a les roses a Catalunya

A l'empresen's la tasca de difondre entre el poble català l'amor a les roses com a mitjà de cultura, a l'ensem que un gran optimisme ens animava en l'empresa, ens invadia també, una pregona preocupació: la del dubte de si el nostre propòsit trobaria ressò i acolliment favorable en l'ambient general del nostre poble; o bé, si contrariant el nostre anhel, es perdria en el descoratjador buit de la indiferència; ja sigui per causa d'una incomprensible manca de sensibilitat, o per la inexistència d'una tradició en ell, que no el predisposés a acceptar fàcilment aquest nou aspecte d'afinament de l'esperit: el de l'espandiment de la cultura per mitjà de l'amor a les roses.

Per això després d'aportar els nostres modestos coneixements i el nostre arborat esforç en la constitució i endegament de l'associació «Amics de les roses», es féu més viu l'interès que teníem de saber què havia estat a casa nostra el culte a les roses, a través de la història pàtria.

I així fou, que refent mentalment els nostres constants viatges per tots els indrets de Catalunya, hem anat recordant allò que hem vist, recollit i anotat referent a costums i predileccions de les diferents contrades; les festes i tradicions de cada poble on hem sojornat; els seus aforismes, danses, corrandes i cançons, tot aquest conjunt de coses que vénen a ésser com la flor i la mel de l'esperit surant per damunt de la materialitat del viure monòton o agitat de cada dia.

I hem recordat que, enderiats amb la fal·lera de les roses, la nostra atenció s'havia fixat en què des de la populosa ciutat a l'humil llogarret, és rar el nucli de població on, en la nomenclatura dels carrers, places o raval·ls, s'hi hagi omitit el nom de la rosa, del roser, de la Mare de Déu del Roser o de la Verge del Roser. Que gairebé no es compta amb cap església sense el seu altar del Roser, ni Parròquia sense la seva confraria del Roser, la qual, en segons quins llocs, té missions ben especials a accomplir, essent ben curioses les que corrien a càrrec de la Confraria del Roser de la ciutat de Barcelona

en el primer quart del segle passat, així com també són molts els indrets de la nostra terra on en determinades diades de l'any—moltes per l'abril i maig—s'hi celebren festes relacionades amb les roses. Festes típiques, cíviques o religioses. Però sempre populars. Recordem, si més no, aquella tan ingènua i pura dels nostres infants, els quals, amb la cantarella de:

Vostè, senyor galan,
que té una cara
de diamant,

i, vostè

la dama hermosa,
que té una cara
com una rosa

ens interposen al nostre pas la seva safata amb flors, pidolant-nos l'òbol, pel seu tradicional captiri del *dineret de la Santa Creu*. I la festa de *les roses de Sant Jordi i el mes de Maria*, en el qual les roses vermelles són àvidament cercades!

Ara, encara que exòtica, sembla que tendeix a prendre carta de naturalesa entre nosaltres la *Festa de la Mare*, consistint aquesta en què les nostres noies, les unes, exterioritzen la seva orfenesa maternal arredossant humilment, com en silenciós recolliment damunt el seu pit virginal, una rosa blanca; les altres, com que «qui té mare, gran boca bada», en rumbegen, alegres i vessant vida, una de ben vermella que pregoni la seva ventura, la de comptar, encara, amb la inapreciable companyia de la mare.

Una altre demostració ben simpàtica de com la nostra gent de temps immemorial ret homenatge a les roses, ens la dona el fet de trobar-les profusament conreades a tot arreu. No ja solament en els establiments que es dediquen al seu comerç (plantes o flors) o en els grans i simètrics jardins de les mansions senyorials, o en respectables extensions de terreny on apassionats aimadors d'aquesta bella flor en són cuidadors o els hi conreen; sinó, en les hortes de les rústegues llars rurals, en les cases de pagès i les masies, i, sobretot en aquelles eixides plenes d'encís i de gràcia que, invitant al repós, denotaven l'austeritat dels seus moradors; a-

quelles eixides dels voltants de Barcelona—és de doldre que en quedin tan poques, ja—i en les quals hi brillava el bon gust de les nostres àvies, orgulloses de posseir les millors roses vermelles; aquelles roses de *vellut* que elles anomenaven tant, dignes parïones de les *de cent fulles* i de les «Paul Neyron», que elles també tenien en gran estima.

Aquelles eixides tan típiques de les llars menestrals i obreres de Catalunya, mig ombrejades per la parra de brancam retort i allargassat, d'escorça eixuta i pampolada de maragda; amb les baranes del pou i del safareix plenes de testos amb alfàbregues i clavellers, amb plantes remeieres ça i enllà i els rosers florits balancejant-se amb aire senyorívol a l'oreig de la tarda i al pes de la florida, eren com un tros de cel, un paradís, entre nosaltres. Amb la seva tènue llum i frescor a l'estiu; recó acollidor, arrezerat i defensat del vent a l'hivern, que aquells que d'infants ens hi criàrem, ara, homes fets, el cor els enyora.

Mireu amb quina plasticitat i realisme les canta i evoca el poeta Ignasi Iglésies en la seva poesia de forma senzilla, popular, dolça i inspirada, titulada:

EL MEU RECER

L'eixida de casa meva

és el millor dels recers:

el sol hi bat tot el dia

i tot just si hi toca el vent.

Si els arbres no tenen fulles,

en sobren en els rosers,

els floridors incansables

que ens fan viure alègrement.

Per un malalt, quina glòria,

veure roses a tot temps!

L'eixida de casa meva

és el millor dels recers:

a l'hivern, per fred que faci,

jo, en ella, no en sento gens:

Per'xo hi salten i hi reflen

i s'hi ajoquen els ocells.

Però, en aquesta vida, res no és etern i aquells reconets de pau i recolliment familiar, van extingint-se a Barcelona i a les grans ciutats, sucumbint per la vàlua dels terrenys que s'aprofiten tots per a edificar-hi, sacrificant així allò que era font d'alegria.

Una de les elegants predileccions imperants entre totes les classes socials de començaments del segle actual i que ara queda injustament ressegada a segon terme, era la que se servava per aquelles «roses franques» de què ens parla l'altíssim Maragall, quan ens diu:

«He vist unes roses—d'un vermell pujat,
d'un vermell negrós—d'un vermell morat».

Ara es deixa pas franc al nou gust que es decanta ostensiblement cap els colors groc, salmó i tota la gamma que en deriva, des

d'aquell meravellós adveniment de les roses Pernetianes.

Les nostres àvies i les nostres mares sovint acostumaven, també, portar a les mans poms de roses de gran tamany. Avui el gust o la moda és ben bé un altre! Les nostres joenets s'engalanen portant damunt el seu pit, amb joia i manyagueria, les diminutes poliantes «Cecil Bruner»... «Perla d'Or» o Wichurians, com la «Darothi-Perkins»... etc.

Un altre caire ben corprenedor que demostra com els catalans, des de l'antigor i perennement, servem amb amor aquest culte a les roses, el trobem en la nostra aforística.

Quan ens referim a algú que frueix d'una folgada posició, que viu sense neguits ni preocupacions, diem «que es banya en aigua de roses»; davant l'optimisme d'altri, que «tot ho veu de color de rosa» o que «ens ho pinten de color de rosa» i per a expressar la delícia que comporta la netedat, diem que després que hom s'ha rentat, «queda fresc com una rosa».

De corrandes n'hi ha que són una troballa de delicadesa, com ara aquesta que expressa l'enyorança, la pena, la recança d'uns amors truncats, dient:

«Roseret de roses blanques,
qui ens ho havia de dir;
tan amics que n'érem *antes*,
i ara hem *hagut* de renyir».

i aquesta altra que expressa l'alegria de l'amor jovença:

«Una rosa en tinc a l'aigua,
un clavell en tinc en fresc,
que el guardo per Sant Jaume
que és el Sant del meu promès».

Després la tornada d'una antiga cançó de camí que tota ella traspua exquisidesa, frescor i tendresa:

«Ai! Adéu cara bonica,
quin color de rosa tens;
la que té color de rosa
no li manquen pretendents!»

Però on es manifesta d'una faisó forta i viva la passió i el culte a les roses, a Catalunya, és en el nostre cançoner popular, antic i modern, on la rosa hi prepondera en les cançons de gestes amoroses, de cavalleria i religioses.

Es en aquestes cançons de galania, d'heroisme o d'exaltació mística on la rosa hi és sovint el motiu d'elles, o bé hi serveix d'enllaç en el descapdellament del tema en forma tal, que hom no trobaria simbolisme més addient per a embellir la cançó, donar-li volada i imprimir-li aquell fons humà tan característic, tan just, tan bell i ple de matisos musicals i de dolces molodíes que enclou la *musica* popular del nostre exuberant i ric folklore.

D'aquestes cançons n'hi ha de ben nostres que encara porten, com si diguéssim, el berriscol de recent nascudes, com aquesta tan romàntica del «Per tu ploro» de Maragall i Pep Ventura:

«Adéu rosa d'abril!
Adéu rosa encarnada!
Demà, lluny del teu roser,
d'enyorament me moriré».

Aquesta del «Virolai» d'En Verdaguier, exalçant la Verge de Montserrat, que apar el colofó que clogui tot un cicle de poesia mística:

«Rosa d'abril, morena de la serra,
de Montserrat estel...»

Una n'hi ha, però, d'aquestes cançons que és d'una catalanitat tan inconfessible, d'una tendresa tan commovedora, d'una melodia tan suau i expressiva, que hom en sentir-la —particularment cantada pel nostre excels «Orfeo Català»— se li esponja l'ànima i apar que arribi fins a ell una lleu remor de bressol, que vegi el lent va i ve d'una falda amorosa i que l'inundi una subtil i penetrant olor de *mare... de mare catalana* que li entra cor endins i, tot d'una, ve a recordar-li, per a sedant de la vida, dies molt llunyans, perduts en l'enllà de la infantesa. És aquesta:

La Mare de Déu
un roser plantava,
d'aquell Sant Roser
naixia un planta,
nasqué Sant Ramon
fill de Vilafranca.

Jo crec que la deuen haver cantada totes les mares catalanes, embadalides i en un esclat de joia en veure com s'adorm dolçament el fill del seu cor; o bé, aclaparades per l'angoixa i el dolor, confonent les llàgrimes i els petons en les pàl·lides galtones de l'infant en perill que la vida se li escapi; la deuen haver cantada baix... baixet... sense fer remor... com una pregària invocant a Déu per a què el salvi, car aquesta cançó, segons sigui l'estat d'esperit en què la persona es troba, té quelcom d'oració fervent que el commou i el trasbalsa, penetrant endins... endins... del cor...

¡O, bella cançó que per a nosaltres tens el simbolisme d'una trilogia: fe, pàtria, amor, car tot això hi és comprès en tu!

I ja ho veieu... el seu autor anònim i el poble que se l'ha feta seva, per a simbolitzar totes aquestes coses tan sagrades, no han trobat res tan indicat com aquest humil arbrissó que dona espines i flors alhora: el roser!...

En el nostre cançoner popular, també hi trobem cançons exòtiques que ens parlen de roses. Són de terres molt llunyanes i d'una antigor que potser l'hauríem de cercar en l'època mitjieval; però que per damunt del temps i les fronteres, avui, a casa nostra, ser-

ven encara la frescor de les roses a trenc d'albada.

Per exemple: «Els tres tambors» la qual «el més petit de tots porta un ram de roses», i altres que fóra interminable anar-les enumerant.

De tot això que deixem descrit, en podem treure la conseqüència que a Catalunya el culte a les roses ha estat tostemps ben viu i intens; i que el caliu d'aquest culte s'ha servat, precisament, en l'ambient popular i religiós del poble, confirmant-ho el fet que tots els nostres poetes amb els seus cants i glosses han pagat tribut a la sobirana de les flors, amb una abundor i un tan delicat afecte, que dels fruits de la seva inspiració, avui dispersos, se'n podria formar una bona antologia.

Però,—no oblidant el malaguanyat Francesc Cases i Amigó, el volum de poesies del qual exhala tot ell sentors de roses— per damunt de tots es destaquen les figures dels dos grans poetes que més les han cantades, que de l'amor a elles n'han fet un vertader culte, i que ho són també els més populars: l'un, el seràfic Verdaguier, esperit evangèlic, recull l'aroma de les roses i en els seus inspirats transports anímics en fa ofrena a Déu, amb la seva poesia «Flors del Calvari», quan diu:

«Quan giro els ull enrera
de còdol no n'he vist cap;
era una pluja de roses
el que em tenia abrigat»

i a través de tota la seva obra s'accentua aquesta preferència per a les roses, fins a culminar en la monjoia de la nostra lírica «Roser de tot l'any», en la qual demana roses «A la Verge del Roser»:

«féu-me'n un do cada mes
d'una branqueta de roses,
una per dia, si us plau,
la de goig que sia groga,
vermella la de dolor,
blanca los dies de glòria».

«a vostre mare amorosa
quan se vinga el cap de l'any
l'in texiré una corona».

L'altre poeta, l'Ignasi Iglesias, cor adolorit, altament sensible davant els dolors i la resignació dels humils, traspuant tot ell l'esperit francèsca que l'alenta, desbrossa d'espines les roses, i amb la seva flaire, hi amoreixa el cor humà, amb una forma vibrant, nova, en la poesia catalana, que emociona fortament, tant en el «Desig maternal» quan l'esposa diu:

«Lò viu florí una rosa
que em migro de desig mirant les flors».

No sóc un roser mort: en mes entranyes
la joia maternal té son caliu»

com «En els jardins de la ciutat» on troba, Mart, «el vell i trist romeu de rostre venerable, d'una blancor de neu»

«A l'ombra d'un roser
tot ple de roses blanques
com fent-li de dosser»

i en el seu clam de justícia, en la poesia «Vetllant», quan diu:

«protesto de l'esforç de les donzelles
que s'esfullen morint com les poncelles
d'un roser que es mustiga de tristesa».

Davant, doncs, de la constatació de totes aquestes manifestacions que evidencien l'existència d'una exquisida tradició al culte a les roses, tant en l'ambient popular, en el caire religiós com en el camp de la poesia,

tradició fortament arrelada en el nostre poble i la possessió per part d'aquest d'una afina sensibilitat espiritual, cal que per a sempre esvaeïm aquell dubte del qual hem parlat abans i obrim de bat a bat el cor a l'esperança i ens convencem que tot allò que es faci en el sentit d'intensificar i difondre en ell l'amor a les roses, prosseguint la nostra tasca cultural fins que les conegui, les estimi i les respecti, no dubtem que ha d'arrelar, créixer i treure ufana.

Amic lector, aporta la teva col·laboració moral i material a aquesta obra i com a català i amic de l'art faràs un gran bé a la cultura i a la riquesa de la teva pàtria!

És el teu deure!

JOAN ROS I SABATÉ

La cultiva

L'agricultor ha de fer-se càrrec que per a mantenir la fertilitat de les terres és necessari restituir a aqueixes totes les substàncies que de mica en mica li extreuen les collites.

Les matèries que s'afegeixen a la terra amb l'intent d'enriquir-la d'alguns dels elements necessaris a les plantes, són els adobs.

Les adobades constitueixen per a l'agricultor l'arma més segura que pot emprar per a fer prosperar la seva indústria i per a millorar el valor de les seves hisendes.

Una de les pràctiques més valuoses per a augmentar la fertilitat dels terrenys, de la qual ara ens proposem dir-ne quelcom, és la *cultiva*. Els romans ja en treien els beneficis que dona, i quan es proposaven millorar les produccions de gra, abans d'aquestes sembrades, sembraven faves. Aquesta pràctica de la *cultiva* aplicada als arbres, resulta altament avantatjosa.

La *cultiva* de lleguminoses aplicada als oliverars, als arbres fruiters, a les vinyes, etc., és una operació de molta importància, sobretot quan es realitza en terres apartades i costers, on hi ha dificultats de portar-hi fems; és igualment molt útil en les terres àrides i en general a totes les terres mancades de matèria orgànica i on l'absència de bons camins dificulta el transport d'adobs. És evident que en semblants casos la millor manera d'adobar aquestes terres ha d'ésser conreant-hi plantes per a ésser colgades allí mateix.

La *cultiva* presenta els avantatges següents:

Les terres queden més fresques, més esponjades i són compactes i en canvi prenen consistència les molt flonges, modificant alhora, llur constitució química, enriquint-se

el terreny d'humus i d'azot orgànic, el qual es transforma en azot nítric més de pressa que el dels fers.

La pràctica de la *cultiva* ofereix, a l'en- sems, l'avantatge de subministrar l'alimentació dels arbres en el moment precís que més ho necessiten o sigui quan els borrons comencen a desvetllar-se i quan els fruits van formant-se.

Per la *cultiva* es poden adoptar totes les plantes; però són preferibles les lleguminoses, perquè acumulen azot, el qual fa que se les consideri com a plantes milloradores. A manca de lleguminoses les crucíferes, colza, raves, etc., que conserven l'azot, del qual en consumeixen poc.

Segons la qualitat de les terres, es poden adoptar per a la *cultiva*, les següents plantes:

En les terres no molt compactes i un tant calcàrees, faves i millor favons, per ésser més rústecs; per terres àcides, llobins; per a terres argiloses, faves, trèvols i zulla; per terres calcàrees, trefla; per terres sorrenques, trèvols violeta i llobins.

Amb una *cultiva* reixida es poden obtenir per a colgar de 25.000 a 27.000 quilos d'herba, que enriqueixen la terra d'uns 120 quilos d'azot, equivalent a uns 40.000 quilos de fems per hectàrea. La *cultiva* es pot millorar molt, adobant en sembrar les plantes que s'escolleixen, amb 400 ó 500 quilos de superfosfat per hectàrea, amb el qual el desenvolupament de la *cultiva* resulta molt millorat.

En tots els casos la *cultiva* pot ésser emprada, però en la fertilització dels arbrats, la seva utilitat està indicadíssima.

Amb la *cultiva* disposa l'agricultor d'un fàcil mitjà de posar tota mena de conreus

en condicions de treure produccions bones, abundants i contínues.

Cal, per tant, que es concedeixi tota la importància que es mereix aquesta forma de fertilitzar les terres.

PERE DE LA TRIOLA

Per a combatre els paràsits de les plantes

Hem de concedir la major importància als aparells que s'utilitzen per aplicar els insecticides en la lluita contra els paràsits enemics de les plantes.

D'aquests utensilis, els emprats amb major intensitat són les màquines de sulfatar, i les d'ensofrar, indispensables avui per a defensar les vinyes de les escomeses del mildiu i de l'oïdium. Aquestes màquines podran ésser la major part de vegades per als petits i mitjans conreus, de les apropiades per al treball individual, les quals convindrà substituir en les explotacions de molta importància per màquines sulfatadores de gran treball, portades o arrossegades per animals.

Además de la distribució de sulfat de coure a les vinyes, també cal emprar el sofre per a prevenir-les de la malura o oïdium, utilitzant els clàssics pots de llauna o les ensofradores de manxa en les mitjanes explotacions o bé les màquines a bast o de carretó quan les extensions de vinya a tractar ho aconsellin. Mitjançant les ensofradores de gran treball, a més de l'economia de jornals, s'obté la de poder ensofrar amb la deguda oportunitat quan la manca de braços ho impedeix.

Además del sulfat de coure i del sofre, un producte o matèria cada dia més emprat per a defensar els conreus dels insectes que els malmeten, és la *nicotina* o bé el sulfat de *nicotina*, com també l'*extracte de tabac*. Tots aquests productes, convé emprar-los, si pot ésser, després de la posta del sol. Aquesta precaució no es fa necessària emprant *sulfat de nicotina*.

Hem d'advertir la conveniència en totes les fórmules d'aquests insecticides del tabac, d'afegir a les solucions *sabó moll de potassa*, encara que també es pot emprar *sabó de sosa*, si bé en quantitat superior a la del *sabó moll*.

Les fórmules de nicotina tenen gran eficàcia per a destruir la majoria d'insectes; són especialment recomanables per a combatre els pugons dels fruiters i demés plantes. Els compostos de nicotina es poden afegir als brous cúprics de sulfatar, amb el qual, a l'en- sems que es tracten el paràsits vegetals, es combaten també els insectes.

Producció hípica a Catalunya

Raça catalana.—Hom ha dit i no sense fonament, que Catalunya és la Bretanya espanyola.

Es cert que l'afició als cavalls a Catalunya no arriba despertar l'entusiasme ni l'apassionament que, a Andalusia o a Extremadura, per exemple, suscita la contemplació d'un bell exemplar de cavall espanyol, o la gallardia i clàssics moviments de la sense parió i quasi desapareguda raça cordobesa.

Cavall bretó, tipus artiller. (D'un Concurs cavallar a Vic)

Es cert també, però, que el que no és virtut es tradueix en necessitat. Si Catalunya no sentia el cavall; si els seus gustos i particulars aficions la portaren per viaranyos oposats als que voluntàriament i conseqüència del seu sentir hagué d'escollir Andalusia, les exigències d'una agricultura intensiva, junt amb les derivades dels seus nombrosos mitjans de transports, (òmnibus, camions,

sionament que, a Andalusia o a Extremadura, per exemple, suscita la contemplació d'un bell exemplar de cavall espanyol, o la gallardia i clàssics moviments de la sense parió i quasi desapareguda raça cordobesa.

Cavall català tipus artiller. (D'un Concurs cavallar a Vic)

tramvies, cotxes, etc.), determinaren per part dels ramaders una mica d'atenció cap a l'assumpte i, fins podríem dir, que un principi d'acció selectiva en quant als seus cavalls i aptituds.

Per a sintetitzar el criteri de l'època, res més gràfic i descriptiu que la dita tan popular de *cavall gran, camini o no camini*. Res no té d'estrany, doncs, que a Catalunya, fins fa molt pocs anys, es trobessin repre-

sentants de les races cavallars perxerona, bretona, barbançona, normanda, etc., junt al tipus indígena o cavall català, de relativa fixesa en les seves característiques.

Eren cavalls suficients en nombre i en qualitat per a cobrir les necessitats dels seus transports urbans i industrials i Catalunya es mostrava satisfeta; no necessitava ni desitjava altra cosa. Races? Varietats o subraces?

El significat d'aquestes paraules el desconeixien la quasi generalitat dels ramaders de Catalunya.

Només n'entenien les aptituds; de la conformació que havia de tenir el cavall utilitzat per a la tracció del cotxe, de l'arada o de l'òmnibus.

Afegim a això l'acció que modernament ha desenvolupat l'Arma d'Artilleria, creant Dipòsits de Sementals i establint en elles parades de norfolk-bretons, ardenesos i perxerons i fàcilment deduirem els inconvenients i dificultats que presenta la descripció de la *raça cavallar catalana*.

Això no vol dir, ni molt menys, que la raça no existeixi; que sigui una ficció o l'engendrament d'un esperit tranuïtat. No; la raça cavallar catalana existeix, com existeix també l'aragonesa, l'empordanesa i altres.

Es clar que les seves característiques —ja ho hem dit— no es presenten amb la uniformitat i constància com es verifica en altres col·lectivitats, que, efecte de la seva major antiguitat, o degut a l'acció eficaç i directa de l'home, les observem avui amb tota classe d'atributs i en possessió de totes llurs particularitats.

Amb tot i això, direm que el cavall català, tal i com actualment se'n ofereix, és un cavall de talla compresa entre 1'50 i 1'55 metres, de regular corpulència i capa negra o castanya molt obscura.

El seu cap gran, estret i punxagut, s'ofereix en la quasi totalitat dels seus individus amb perfils rectes, sobretot fins a la part inferior dels supranassals; en altres, aquests perfils, són convexes. El front és reduït; les òrbites sortints, les orelles petites i el morro gros.

Index cefàlic total. 38

Index facial. 44

El coll és estret, prim i amb abundosa crinera, llarga i molt basta; creuera prolongada i sortint; esquena horitzontal; ronyons amples i consistents; pit profund, encara que en aparença estret; costellam pla; ventre magre i gropa quelcom caiguda, amb el naixement de la cua dalt.

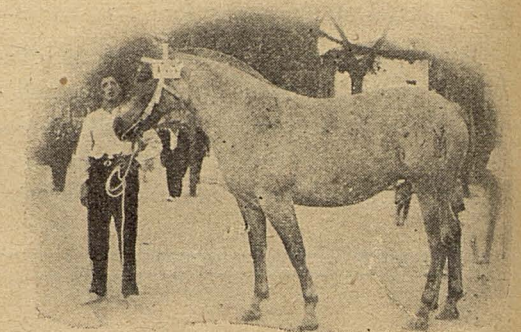
Les extremitats són fortes, robustes, d'extensos genolls i sofrajes, amb bons aploms i cascs consistents.

El perímetre toràcic d'aquesta raça es troba comprès entre 1'60 i 1'65 metres i la llargada del cos és de 1'55 a 1'60 metres.

El seu pes mitjà en viu és de 375 quilograms.

Rústega i sobria i de temperament sanguini, la raça cavallar catalana la caracteritza la seva adaptació als serveis de tir, principalment els de tir lleuger.

Veiem, doncs, que a Catalunya, sobretot a les províncies de Barcelona, Girona i Lleida, existeix un tipus de cavall que, per la seva constància i relativa fixesa dels seus caràcters morfològics i fisiològics, bé mereix el qualificatiu de cavall català o *raça cavallar catalana*.

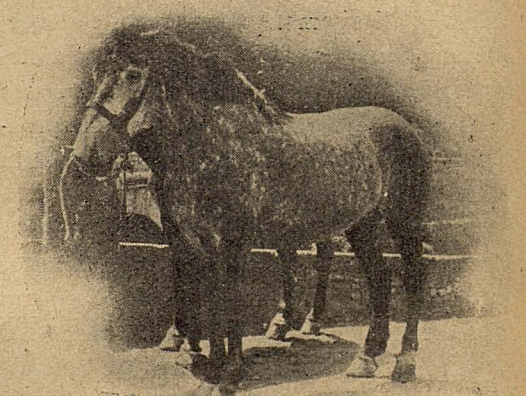

Euga bretona. (D'un Concurs cavallar a Vic)

Es clar que, per efecte dels creuaments que se l'ha fet objecte amb la raça perxerona i la norfolk-bretona, se'n presenta com un mestís en el qual unes vegades predomi-

nen les característiques del perxeró i altres les del norfolk-bretó; però, tot i això, no és difícil la selecció del cavall català, d'aptituds, de conformació i d'energètica perfectament determinada.

Tot ell és la conseqüència del medi en el qual naturalment viu i es reproduïx aquest cavall, que, si no ha estat objecte de grans atencions i de cura per part dels ramaders catalans, la naturalesa, en canvi, dotà la

Euga perxerona, tipus pesat. (D'un Concurs cavallar a Vic)

nen les característiques del perxeró i altres les del norfolk-bretó; però, tot i això, no és difícil la selecció del cavall català, d'aptituds, de conformació i d'energètica perfectament determinada.

Tot ell és la conseqüència del medi en el qual naturalment viu i es reproduïx aquest cavall, que, si no ha estat objecte de grans atencions i de cura per part dels ramaders catalans, la naturalesa, en canvi, dotà la

terra catalana de valls formoses, d'extenses planúries, de fèrtils muntanyes i de rius abundosos.

Els prats artificials, amb predomini d'excellents gramínies i bones lleguminoses, constitueixen el cultiu predominant de llurs terrenys, que nodreixen els 217.897 caps que representen a l'espècie dels cavalls, mules i asés a Catalunya.

Cavall de Cerdanya.—La Cerdanya cons-

«A Cerdanya en altre temps es criava una raça de cavalls, caracteritzada per la bondat i la finor de les seves formes. Originària de l'eugassada reial d'Aranjuez, havia adquirit a les nostres muntanyes qualitats que la distingien essencialment dels cavalls espanyols; era millor conformada, voluminosa, robusta i resistent a la fatiga, en fi, en el que més s'apreciava era per l'aire graciós que la distingia. Però per a obtenir aqueixes belles qualitats eren necessaris sis anys de paciència, esperant que la Naturalesa dotés el cavall del seu total desenrotllament, ja que si s'intentava utilitzar-lo abans del temps esmentat, degenerava promptament i resultaven individus ordinaris, que perdien tot el seu valor. A causa de tan llarga espera, onerosa per al propietari, aquest s'ha dedicat a la producció de mules, les quals es venen avantatjosament per l'interior d'Espanya. Unicament es conserven alguns sementals escollits per a ús dels propietaris. Aquesta bella raça de cavalls de Cerdanya tendeix a desaparèixer de dia en dia».

I després el senyor Companyó, afegeix: «Que els cavalls ceretans estan compresos entre les bones races, els quals per la seva elegància, s'apropen als de raça andalusa».

La descripció del cavall de Cerdanya, és la següent: Cap de perfil convex, curt i en forma de martell; coll recte i prim; creuera baixa; esquena llarga i quelcom ensellada; dors alt i curt; gropa llarga i en forma d'ametlla; lloms curts; avantbraços llargs, descarnats, però robustos; genolls amples i secs; canelles primes, curtes, de tendó destacat; quarts llargs; cuixes i cames febles, de poca musculositat; sofraga colzada, robusta i àmplia; aploms defectuosos, en general, esquerrans i temperament sanguini-nerviós. Excellent cavall de sella, la seva resistència, segons els autors del segle XVIII i començaments del XIX, era sorprenent. No existia cavalcadura que en sobrietat, velocitat i seguretat en el pas, igualés el cavall de Cerdanya. El seu pèl era tord o castany molt obscur i la seva alçària oscil·lava entre 1'45 i 1'50 metres.

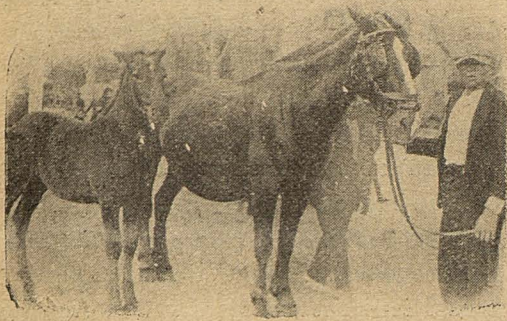
La instal·lació per part de l'Estat d'un Dipòsit de Sementals a l'Hospitalet del Llobregat, amb predomini de races aptes per als serveis de tir, conseqüència de les necessitats que actualment imperen en l'agricultura de la Vall de Cerdanya, junt a les aficions que entre els ramaders de la comarca vénen manifestant-se d'ençà de molt temps, han fet desaparèixer l'antic i típic cavall ceretà, del qual tot just si es pot dir que n'existeixen alguns, molt pocs, representats a la comarca.

Avui dia, la producció cavallar de Cerdanya s'orienta en el sentit de la producció del cavall d'artilleria, pel qual reuneix excel-

lents condicions de medi i molt entusiasme per part dels seus principals ramaders.

Cavall de l'Empordà.—A l'extensa i fèrtil planúria de l'Empordà, existeix un cavall de característiques quelcom concretes, que alguns autors consideren com a representatiu d'una de les poques races cavallars existents a la nostra Península.

Així succeeix al qui fou coronel del cos de Veterinària Militar, en Eusebi Molina i Ser-

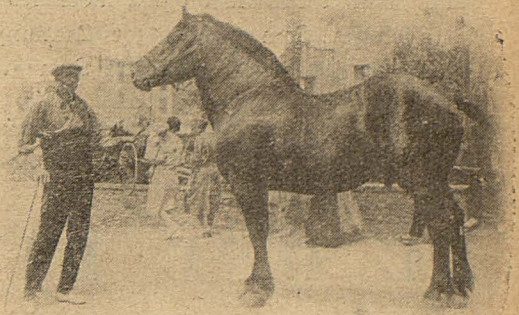

Euga postier-bretona. (D'un Concurs cavallar a Vic)

tueix una extensa vall de les províncies de Girona i Lleida, limitada al nord pels Pirineus; al sud per la Serra del Cadí; a l'est per la collada de la Perxa i Montsolís i a l'oest per Martinet.

De clima fred i sec i terrenys de mitjana consistència, la seva producció agrícola consisteix en cereals, patates, algunes rels i tuberculs farratgers i fenc dels prats naturals.

La riquesa ramadera de Cerdanya repre-

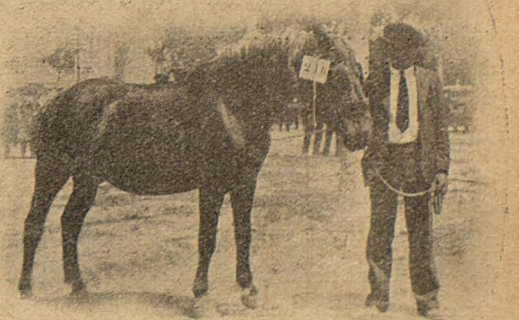
Cavall norfolk-bretó, tipus pesat

rano, que en la seva obra *Una visita a l'Exposició Hípica de Vincennes*, inclou entre les collectivitats ètniques ben determinades de l'espècie cavallar a Espanya, la raça empordanesa.

Heus ací com la descriu tan reputat escriptor, un dels de major vàlua i significació de la veterinària castrense.

Els cavalls pertanyents a la raça empordanesa són de mitjana corpulència i en llur conformació dominen el perfils rectes.

Talla mitjana	1'52 metres
Perímetre toràcic	1'64 metres
Longitud del cos	1'56 metres
Pes mitjà en viu	370 quilos

Euga catalana, tipus artiller. (D'un Concurs cavallar a Vic)

La pell és grossa, capa freqüentment obscura, dominant el negre pega o castany. El cap és estret, gran i quelcom punxagut, amb perfil de la cara recte fins a la part inferior dels supranassals i des d'aquest lloc fins al final ofereix lleugera convexitat; les orelles són petites, front reduït i pla, òrbites sortints, apòfisis zigomàtiques ben manifestes, supranassals estrets, narius petites i morro gros.

Cavall català, tipus artiller. (D'un Concurs cavallar a Vic)

senta un total de 15.671.922 pessetes, de les quals corresponen al bestiar cavallar, a l'efecte representat per 7.810 caps, 4.998.400 pessetes.

En quant a l'origen del cavall ceretà, Mallet, en *L'élevage dans la région pyrenéenne*, diu que el cavall de Cerdanya és un andalus modificat.

Compayó, en la seva *Histoire naturelle des Pyrénées Orientales*, escriu el següent:

Index cefàlic total 36

Index facial. 42

El coll és prim i estret amb abundosa crinera, llarga i basta; creuera alta; cos prolongat; pit estret, però profund; costellam poc arquejat; ventre recollit; gropa lleugerament obliqua cap endarrera i avall; naixement de la cua quelcom elevat. Les extremitats són fortes, robustes, i les cames resulten rectes. Els individus d'aquesta raça són sobris i rústecs i de temperament sanguini. Llur aptitud fisiològica mecànica és de tir lleuger. Com que en tot Catalunya, l'acció exercida pels Dipòsits de Sementals

de l'Estat, en aquest cas particular pel de l'Hospitalet del Llobregat, ha marcat grans i profundes modificacions en les característiques de la raça empordanesa que, orientada cap els serveis de tir lleuger, principalment els que demanen els moderns canons de les bateries de campanya, es dedica a la producció d'un cavall apte per aquesta finalitat.

No obstant, enmig d'aquesta població cavallar mestissa, no és difícil trobar individus que posseeixen les característiques descrites com a pròpies de la raça empordanesa.

JOSEP SARAZÁ I MURCIA
Veterinari

EL QUE DIU LA PREMSA

L'anacronisme emotiu de les nostres masies

Les velles masies de la nostra terra, particularment les enclavades en el Baix Empordà i la Selva tenen un caràcter particular, un caràcter típic que les distingeix de les altres de Catalunya. Són masies mig perdudes per les valls voltades de conreus i de boscúries que destaquen la seva silueta blanca del fons apagat de les muntanyes. Masies tristes i solitàries que l'atracció absorbent de la ciutat els ha deixat un caire melangiós d'oblit i d'enyorança recordant la grandesa venerable d'aquell temps feudal de fortitud i de domini. Són casals d'un anacronisme simpàtic que els fa atraients a primera vista. Són alts i forts coronats d'arcades, ornem la façana una portalada rodona i acarreuada amb amples finestrals emmotllurats que gotiguegen entre mig d'esgrafiats-barroers de color cendrós i per damunt cap a les golfes un rellotge de sol pintat amb una lluna que aguanta amb la boca la tija encarada al Nord. En el pati de l'entrada un pou de pilans de pedra està ombrejat per alguns xiprers ventruts i piramidals que es balancegen per damunt dels pallers i de la casa indicant amb llurs siluetes negrenques la franca hospitalitat del casal que ofereix al pobre i al viatger lliure entrada, franc recolliment i taula parada. Són els xiprers de les nostres masies tot un símbol de l'hospitalitat catalana tan cordialment compresa en aquella època en què tanta necessitat n'hi havia. Usualment es viatjava a peu amb alguna cavalleria travessant camins tortuosos i quasi intransitables fent-se el viatge rodejat de totes les incomoditats imaginables. Així és que les masies eren punts de refugi i de parada reposant-hi plàcidament amb aquella franquesa tan humana que caracteritzava la bonhomia

de nostres avis. Aquestes són les masies de terra endins per cert ben distintes socialment de les masies enclavades vora la mar. Les velles masies de la costa tenen un caràcter més ferreny, més adust i desconfiat. Són masies fortificades amb una torre cilíndrica, alta i bruna, coronada de marlets com de castell feudal que està adossada a la mateixa paret del mas. En aquell temps el perill de la pirateria venia sempre de la mar. Pirates algerins amb les seves galeres de desembarcament delmaven les costes impossibilitant la vida marinera, dificultaven les comunicacions, entorpien el comerç i tenien en continuada alarma tot el litoral de Catalunya. Els terrassans costers que no emigraren terra endins tingueren necessitat d'aixecar aquestes torres guerres per a defensar llurs vides, protegir els seus cabals i resistir la salvatge escomesa dels pirates sarraïns des de Blanes a la punta de cap de Creus.

A voltes amparats pels penyals i roquisars de la costa desembarcaven en plena nit escampant el terror i la mort. Tot sovint el toc udolant d'un corn que es repetia de torra a torra ressonava sinistra per les valls i per les cales solitàries com un gemec d'agonia. L'avís es trametia ràpidament i el pagès deixava els arreus per agafar les armes corrent al punt de perill per a la defensa mútua fent-s'hi amb tot el coratge que dóna la desesperació. Si la incursió era favorable als musulins es feia un carregament de carn blanca d'homes i dones i fins els infants eren arrancats cruelment de les seves llars per a conduir-los a les galeres i d'allí a les llòbregues masmorres d'Alger i de Tunis d'on sols se'n sortia per mitjà d'un quantió rescat. Però avui, que és cas. Els habitants dels masos costers s'han oblidat per complet de la torre guardiana, la miren amb un respecte poruc, amb un recel desconfiat com si fos una pre-

só ficada dins del mas. El temperament pacífic i casolà d'aquesta gent no concebeix el perquè d'aquell terrible baluart enclavat en les parets de casa seva. No creuen que la maldat dels homes pogués venir mai d'aquella mar ampla i blava com una continuació de cel i no havent hi res que els preocupi frueixen dolçament de la placidesa de les cales plenes de pau i de gaubança. Els seus conreus verdegens fins a frec dels penyals, els olivars ombregen la plana i un tou de pins baixa rostos avall fins besar l'aigua verda que volta pels esculls joganera i manyaga fent-se i desfent-se en arabescs d'es-cuma. Ningú no diria en notar la serenor d'aquest paratge, d'aquesta costa tan deliciosa en què l'ambient tebi i suau convida a la vida, que hagués estat en altre temps torbat per crits terribles d'espant per aïes de terror i gemecs d'insuportable angúnia. Quins records! Estimem les coses velles. Aquestes coses fora de temps que ens parlen als sentits amb la força punyent del seu anacronisme. Els xiprers ventruts i les torres xacroses i mutilades de nostres masies que escalonen els turons de la Costa Brava no són avui altra cosa que records de l'antigor mostrant-nos la noblesa dels seus casals on l'ànima dels passats hi panteja. Són coses d'un regust d'època i de misteri, d'alegries i de penes, tot un món d'angúnies oblidades i esvaïdes per la indiferència del temps.

RAFAEL MAS I RIPOLL

De La Costa Brava

■ ■ ■

Crònica

Una mirada retrospectiva a totes les notes mensuals que hem anat escrivint en aquestes planes, ens dóna un balanç de contínues recomanacions en el que fa referència a la incorporació total de pagesos a les fileres sindicals per tal d'assolir l'organització necessària com a complement dels treballs agrícoles pròpiament dits.

Si bé aquesta incorporació, recomanada i desitjada, no es pot qualificar encara de fet totalitari, encoratja el comprovar com les nostres contínues crides han donat els seus fruits.

Les majories pageses de la nostra Comarca ja estan inscrites als rengles sindicals. I veiem com això ens ha servit.

En primer lloc, és innegable ja la doble personalitat del productor de la terra, el treball del qual no acaba amb el conreu ni amb les collites, sinó que queda perllongat amb el que, per mitjà dels Sindicats, es refereix al dret de la col·locació en els mercats nacionals i estrangers dels productes obtinguts.

Aquestes obligacions de les entitats sindicals, impliquen, per als productors associats,

un sens fi de deures que són els que altra vegada anem a consignar, gelosos de conservar tot el que s'ha obtingut i d'arribar a la més depuradora perfecció que ens ha d'allunyar definitivament d'aquelles tuteles pretèrites tan costoses com inútils.

És clar que ésser exportador no costa gaire. Millor dit, el que no costa gaire és ésser mal exportador. Ah, però, per no perdre aquesta personalitat tan discutida per determinats elements, encara que guanyada per l'esforç col·lectiu, cal tenir en compte tots aquells detalls que formen el que podríem dir-ne el manual del perfecte exportador.

No n'hi ha prou de tenir qui ens compri directament en un moment donat. El que hom desitja, és que aquell que ha fet la primera operació comprovi amb les nostres remeses les garanties que exigeix avui el gust refinat del consumidor i la competència aferrissada que, per guanyar-la, sostenen els productors de tots indrets.

Per a complir, doncs, una funció principalíssima en profit dels nostres interessos, com ho és la de l'exportació dels nostres productes, tenim el poderós ajut dels Sindicats Agrícoles.

Per aquesta causa, únicament per aquesta causa, hem de considerar aquestes entitats com el millor refugi, cuidant no tan sols de dipositar en elles la nostra confiança sinó que també procurar en tot moment ésser fidels complidors de tot el que, com l'organització de les remeses als mercats, implica unes obligacions individuals que són les que han d'acreditar la serietat i solvència de l'entitat que defensa els nostres interessos.

* * *

Si la funció del Sindicat Agrícola no quedés ben perfilada en el referent a la col·locació dels productes, trobem encara moltes i moltes funcions que estan encomanades a les nostres entitats sindicals.

A Catalunya, la veu dels pagesos ja es fa escoltar. Recordem sinó fets recents, en els quals després de la gestió de la producció organitzada s'han obtingut interessants objectius, un dels quals és la declaració de Zona especial de la nostra Comarca patatera.

Però no hem arribat encara a recórrer el camí que hem de seguir. Es dibuixa la intenció dels productors però encara hi han interessos creats que s'aferren als sistemes de tutelatges, no massa favorables, segons els exemples viscuts pels pagesos.

La força del Sindicat Agrícola és la que ha de vèncer tots aquests obstacles i és per això que nosaltres, els pagesos, hem de confiar-nos i hem de donar a l'associació tot el valor que té en aquests moments tan difícils que travessa l'economia de tots els pobles.

Precisament estem de ple en l'endegament

de la política comercial de casa nostra i és en els casos d'estudi dels tractats quan han de sorgir les veus de tots els interessos per a demanar i per a contribuir a la realització de tractats justos.

Veiem com ara, iniciades les negociacions amb França per tal d'estructurar el Tractat amb la veïna República, ja s'ha armat una polseguera de telegrams i d'advertències al Govern. Aquesta polseguera o d'altres semblants són les que abans influïen poderosament en què es fessin aquestes operacions sense comptar amb els interessos importantíssims de la producció agrícola.

Avui però, han de saber els governants que els pagesos estan organitzats i que volen que es faci justícia. La producció agrícola cal que es tingui en compte, puix que del contrari els organismes sindicals que garan-

teixen una responsabilitat, un servei estadístic i una opinió i uns drets, farien servir tota la seva força per a denunciar qualsevol injustícia que amparada per la polseguera de crits estridents, s'intentés cometre.

* * *

Convencem-nos tots de la gran utilitat dels nostres Sindicats Agrícoles, perdonin una volta més els ja convençuts, i pensem tots en arribar al fet totalitari de sindicació, per quant a la raó de la força, com ja hem dit altres vegades, hem de replicar amb la força de la raó emparada per la força de col·lectivitats pageses, que són les cridades a no triar gaire a intervenir en tot el que amb motiu de tenir-hi interessos agrícoles hi hem de tenir i fer sentir la nostra veu.

PERE CABOT

De *El Litoral Agrícola*

RECERQUES PRACTIQUES

L'abellar a l'abril

En aquest mes solen trobar les abelles bona quantitat de pol·len i de nèctar. Com que la cria neix en abundància, augmenta el consum i l'activitat de la colònia, essent precis vigilar que no manquin les provisions a les abelles. D'escassejar o de persistir els dies plujosos, s'aturaria la posta amb perill de morir moltes larves i fins de morir de fam tota la colònia. Si amb tot i ésser el temps favorable, no es trobés la colònia amb provisió suficient de queviures, caldrà alimentar-la per tal d'activar la posta de la reina. Cal ademés, reforçar les colònies febles donant-les-hi bresques de cria a punt de néixer, tretes de ruses forts i si continués un temps fred i plujós, alguns dies serà bo donar aigua a les abelles dins els seus ruses.

Hom sol descuidar molt de proveir d'aigua les abelles, tot existint el convenciment entre una pila de mestres de l'apicultura, de què una bona part de baixes d'abelles al mes d'abril és motivat per les sortides que fan amb l'objecte de proveir-se d'aigua en els dies encara rúfols.

Es convenient destruir totes les larves d'arnes que hom trobi a l'inspeccionar les colònies, no precisament perquè facin molt de mal a un abellar ben cuidat, sinó perquè una arna morta a l'abril, impedeix que en neixin milers a l'octubre.

Cal també a l'examinar les colònies, extirpar les bresques que continguin excés de cel·les de mascles o bagots i substituir-les per bresques d'obreres o per cera estampada. També cal escollir les colònies que presentin

millor aspecte, per llur activitat, rendiment i caràcter plàcid de la seva població per a treure d'allí les larves que destinarem a la cria de reines. Tingueu sempre ben present que el valor d'una colònia el determina el valor de la seva reina.

Si l'any es presenta normal i la florida és abundosa, solament caldrà inspeccionar els ruses per assegurar-se de què els treballs es van executant per les obreres amb tota regularitat, tallant si fos precis les bresques enganxades, descartant les deformades, intercalant algun quadre de cera estampada, que si l'activitat és gran, l'omplenaran en pocs dies.

En algunes regions de clima temperat, la collita principal de mel pot fer-se ja a últims d'aquest mes, si bé en la majoria de comarques de Catalunya, és sols després de la gran activitat del mes de maig que s'obté la major quantitat de mel.

■ ■ ■

Les races que s'extingeixen

De sempre, d'ençà que el món és món, hi han hagut pobles dominants i altres dominats. Les races ben alimentades són vigoroses. El mateix que han desaparegut en el curs dels segles races animals, passa avui que se n'extingeixen per alimentar-se de manera insuficient. Els exemples més típics s'observen en les regions sense bestiar, on la manca de carns fa debilitar la població.

La superioritat dels anglo-saxons en el domini físic cal veure-la, sobretot, en el gran ús que fan de l'alimentació carnívora.

Els americans del Nord i del Sud, grans menjadors de carn, es distingeixen per llur vigor, i els japonesos deuen la seva ràpida ascensió entre els asiàtics, des d'un segle ençà, perquè consumeixen més carn.

A Europa, es pot comprovar el mateix. On els progressos de l'alimentació i l'augment del consum de carn tenen lloc, les races s'enforteixen.

Es de notar el cas curiós, que són una excepció els que avui puguin cabre dins l'armadura dels passats: la talla mitja és major i gairebé tots els fills ho són més que llurs pares.

En una mateixa localitat, el nivell físic i intel·lectual obeeixen a les condicions alimentoses: la resistència a la tuberculosi guarda una estreta relació amb el consum de carn; les estadístiques fetes durant la guerra en les ciutats mal alimentades, han posat de manifest que la manca de carn ha fet que es doblés la mortalitat tuberculosa.

Semblants comprovacions s'han obtingut en les barriades segons les professions i en les diferents aglomeracions. No és cap novetat el coneixement que la carn crua és el remei contra la tuberculosi. És també sabut, que la manca de carn ocasiona un debilitament general; un règim del tot vegetal no cria gaires Don Joans.

És d'estimar que els costums alimentosos s'hagin anat transformant i que avui es pugui escriure: *El bifelek quotidià és el primer dels drets de l'home.*

■ ■ ■

El remei de la pesta dels castanyers i de la goma d'altres fruiters

El doctor Petri, encarregat pel govern italià d'estudiar la malaltia dels castanyers, coneguda amb el nom de la *tinta*, assegura haver comprovat que colgant al peu dels arbres *cianamida*, no sols s'aconsegueix detenir la seva mort, sinó promoure el seu rejuveniment i sanitat.

Amb igual procediment s'aconseguiria combatre la gomosi dels tarongers i altres arbres de la mateixa espècie.

Donada l'extraordinària importància que per a l'arboriconreu tindria el procediment assenyalat, és de desitjar que mitjançant as-

saigs, es comprovés si realment la *cianamida* té l'eficàcia que s'assegura per a evitar la malaltia de les arrels de les dues espècies arbustives que s'han esmentat.

La mosca de les oliveres

Són ben sabuts els perjudicis que molts anys produeixen a les comarques oliveres les invasions de la mosca, *dacus oleae*. Aquests insectes foraden la pel·lícula de l'oliva i hi dipositen els ous, dels quals neixen aviat les larves que malmeten els fruits, obrint galeries en la polpa, deixant-hi llurs excrements. Solen haver-hi dues postes. Les olives picades de la primera posta, es desprenen dels arbres; les olives atacades per la segona posta, encara que es recullin, perden molt oli i el que es pot aprofitar desmereix molt per ésser de dolenta qualitat.

Es poden reduir sensiblement els danys promoguts per la mosca, polvoritzant les oliveres de la banda més assolellada, amb el següent líquid:

Sals arsenicals insolubles. . .	2 quilos
Melassa	10 »
Aigua	100 litres

Almenys s'han de fer dues aplicacions: la primera tan aviat com es noti la presència de l'insecte i abans de tenir temps de fer la posta, la segona quinze dies més tard.

Certs anys es fan necessàries més polvoritzacions. Quant més se li'n donen menys són els perjudicis que l'insecte ocasiona i les collites d'oli són majors i aquests de millor estima per les seves bones qualitats.

■ ■ ■

La «blima» de la garnatxa

La garnatxa és un cep molt propens a l'abrinament; aquest defecte encara s'agreuja quan la garnatxa s'empelta sobre un peu vigorós, com és el Lot.

S'aconsella en les terres fèrtils i de fons, empeltar la garnatxa sobre el peu 3.309, i en terres seques i calisses sobre el Chasselas Berlandieri 41 B.

En les soques velles sobre Lot, la blima és menys intensa que en les soques joves. Es citen peus de garnatxa sobre dit porta-em-

pelt de més de vint-i-cinc anys, amb una collita per peu de 30 quilos de raïms.

Les vinyes joves de garnatxa sobre Lot, sembla que per tal d'atenuar la blima convé podar-les llargues, deixant-hi bones *pistoles* i *martingales*.

Despampolant els ceps abans de florir, s'atenua també la blima. Cal suprimir les fulls situades sota el nivell dels raïms.

Hi ha qui diu, que podant-les després d'haver sortit els raïms, aquests conserven molt més bé els grans.

■ ■ ■

El glas sec

S'anomena així el glas biòxid de carbó, que per compressió és reduït a l'estat sòlid. La seva temperatura és de 82 graus sota zero.

És als Estats Units on es començà a fabricar el glas carbònic i el glas sec. La primera fàbrica que el va obtenir arribava a una producció diària de 30 tones, havent costat l'edifici i maquinària mig milió de dòlars. Actualment, hi ha varies fàbriques que el produeixen, així com a Alemanya i altres països d'Europa.

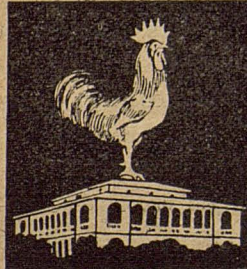
El glas sec està cridat a substituir els altres mitjans emprats per a la conservació de fruites, ous, llets i altres articles alimentosos difícils de conservar en bon estat, per la comoditat i barator que presenta comparativament amb els procediments fins avui seguits.

■ ■ ■

Els ocells benefactors de l'agricultura

Quants serveis fan els ocells a l'agricultor! Sense parar mai, persegueixen els insectes dels camps; exploren els líquens dels arbres, les clivelles de les hortalisses; regiren i remouen la terra i, a cops de bec, destrueixen els cucs, barregen les fulles mortes amb la terra airejant-la i vivificant-la, escruten els roures vells que els escòlits roseguen i dispersen les nuvolades de mosquits que voltegen les rieres i aiguamolls.

Com que estan posseïts de singular vida i d'una meravellosa vista, al mateix temps que d'una fam devoradora, hom no arriba a imaginar com aquestes famílies nombroses

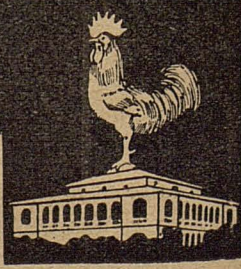
Granja Avícola
Sardanyola (Barcelona)

Cordellas

UNICA RAÇA - PRAT ROSSA

Director Propietari: A. M. ALFONSO, Enginyer Agrícola E. S. A. B. - Telèfon 9
POLLETS: 1 PTA. POLLETES DE DOS MESOS, (450 GRAMS); 5 PTES.

Primer i Segon Premis en l'Exposició "PRAT" de l'Institut Català de Sant Isidre, 1933

aconsegueixen en un any netejar d'insectes els conreus. Són a milions els que fan perdre i incomptables els ous de papallones, de crisàlides i d'erugues que destrueixen.

Sense l'ajut de les munions de tants petits becs que treballen tot cantant, què fóra dels nostres fruiterars, les nostres hortes i els nostres sembrats?

Protegim aquests auxiliars nostres; no els matem. Fem tot el contrari; fem el que es fa a Noruega, Suècia, Dinamarca, Finlàndia, Lituània, Letònia, als Països Balcànics i a Romania.

El codi d'aquests països, més rigorós que els d'altres nacions, no tolera que es mati cap ocell cantaire, sigui gros o sigui xic sen-

se fer cap distinció entre els cantaires que es consideren perjudicials i els cantaires tinguts com a útils.

D'ençà que es compleix rigorosament aquesta llei, les collites són esplèndides. Per què? Perquè els ocells, encara que mengin grans i fruites, al menjar-ne destrueixen molt menys que els eixams d'insectes que poblen els camps.

A Romania, tot contraventor d'aquesta llei és castigat amb multes fortes i fins empresonat.

No hem de perseguir els ocells. Cal tenir en compte que són els millors auxiliars de l'home que treballa i treu de la terra els aliments imprescindibles a la vida dels humans.

ous importats, i de conformitat amb el Conveni de Brusel·les, portin en l'ou i en l'envàs la marca del país d'origen en forma clara i precisa i de manera indeleble que no doni lloc a confusions.

Per aclamació, foren aprovades totes les conclusions.

■ ■ ■

El Sindicat de criadors de bestiar de l'Alt Urgell

S'ha celebrat a la Seu d'Urgell, una important reunió de ramaders, en la qual s'aprovaren els Estatuts amb els quals es regirà el Sindicat. Es donà coneixement als reunits dels treballs preparatius com també que la Generalitat de Catalunya per mitjà del Departament d'Economia i d'Agricultura, ha concedit una subvenció a l'esmentat Sindicat.

Va ésser elegida la Junta Directiva definitiva, integrada pels senyors Ferran Zulueta, president; Francesc Fité Trullà, vicepresident; Bonaventura Rebés Castella, tresorer, Josep Castellarnau, secretari; vocals: Joan Jordana i Lluís Porta, per Seu d'Urgell; Domènec Canut, per Montferrer; Francesc Ribó, per Castellciutat; Francesc Faus, pel Pla de Sant Tirs; n'Antoni Grau, per Adrall; Josep Miró, per Anserall; Esteve Aixàs i Pere Sanvicens, per Alàs.

■ ■ ■

Unes manifestacions

El senyor Cirera i Voltà, dirigent de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, ha fet a Madrid les següents declaracions:

Ha manifestat que és desig unànim de la propietat de Catalunya que la llei d'Arrendaments que hom aprovi a les Corts de la República sigui també aplicada a la regió catalana. Tanmateix, això ha de comptar amb una decidida oposició de l'Esquerra Catalana, la qual vol impedir de totes passades l'a-

NOTES INFORMATIVES

Assemblea ramadera de Bellver de Cerdanya

El Comitè de Ramaderia de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya, ha celebrat a Bellver de Cerdanya, l'assemblea anual ordinària. Es tractà el tema: «La Sindicació com a mitjà de solució dels problemes ramaders», el ponent del qual senyor Josep Camps glosà les següents conclusions:

Primera. L'Assemblea reconeix que l'associació professional és l'únic mitjà que tenen els ramaders per aconseguir el rendiment indispensable en el foment de la riquesa ramadera.

Segona. En l'estat de desorganització, per harmonitzar els interessos dels cerealistes amb els dels ramaders, caldria que els drets d'entrada del morenc mantinguessin els preus de l'ordi entre límits que no essent de ruïna per als cerealistes, fossin assequibles als ramaders.

Tercera. L'Assemblea veuria amb satis-

facció que, mentre no funcionin els escorxadors comarcals que serien la solució per a què les carns obtinguessin un preu remunerador, fos estudiat pel Comitè de Ramaderia de la U. S. A. l'establiment a Barcelona, d'una Oficina que tingués cura de la col·locació dels productes ramaders organitzats.

El senyor Ferran Zulueta, president del Comitè de Ramaderia, va presentar la següent ponència «La Ramaderia i els tractats comercials amb l'Uruguai i Holanda», amb les tres conclusions:

Primera. L'Assemblea demana la revisió del Tractat de Comerç amb l'Uruguai i que en procedir-hi siguin consultats i tinguts en compte els interessos ramaders.

Segona. L'Assemblea demana que sigui aplicat el règim de contingents en les importacions de formatges d'Holanda i de tots els altres països, com a mitjà de defensa de la producció ramadera del territori de la República.

Tercera. L'Assemblea insisteix en què els

NITRAT DE XILE

*sensacional
rebaixa de preus*

*consulteu
al vostre habitual
proveïdor*

plicació a Catalunya d'una llei de tipus conservador. El senyor Aragai, el qual fou membre de l'Esquerra a la Comissió dictaminadora de la Reforma Agrària a les Corts Constituents, donà el seu vot favorable perquè les Corts Espanyoles, en compliment del disposat a la base 22 de la Reforma Agrària, promulguessin una llei d'Arrendaments i de Rabassa morta. Ara, amb unes Corts i un Govern sense tendències socialitzants, l'Esquerra ja no creu convenient per a la seva política la llei d'Arrendaments que hom podria dictar. El Parlament català acaba de votar una llei d'Arrendaments que no solament ha causat gran disgust entre els propietaris afectats, sinó que els mateixos rabassaires mostren clarament el seu refús i àdhuc es parla de presestar la corresponent qüestió de competència davant el Tribunal de Garanties. L'aplicació d'una llei d'Arrendaments, degudament estudiada pel Parlament espanyol, portaria com a conseqüència immediata l'esfondrament de l'Esquerra Catalana, la qual es sosté en un 80 per 100 amb la força dels rabassaires. Aquests elements, en veure els seus drets millor expressats en la llei que votessin les Corts centrals —ha dit finalment el senyor Cirera i Voltà— abandonarien les forces de l'Esquerra».

■ ■ ■

L'Assemblea pagesa de Pineda

Heus ací les conclusions aprovades:

Primera. L'assemblea assenyala la necessitat imprescindible que el Ministeri d'Indústria i Comerç sostingui un estret contacte amb el Ministeri d'Agricultura en totes aquelles qüestions en les quals la gestió auada ha de garantir els interessos de la producció agrícola exportadora. És de desitjar que les disposicions del Ministeri d'Agricultura, en relació a delimitacions de zones de producció i denominacions d'origen dictades en defensa de les especialitzacions agrícoles, tinguin el millor acolliment al Ministeri d'Indústria i Comerç i les faci complir en la seva totalitat.

Segona. Per tal de donar a l'exportació de patates primerenques totes aquelles garanties que necessita un conreu d'aquest caràcter, l'assemblea es pronuncia en el sentit que les ordres dictades pel Ministeri d'Agricultura referents a delimitació de zones especials de producció, es converteixin en Lleis de la República.

Tercera. L'assemblea subratlla la conveniència de modificar els sistemes que s'han vingut emprant fins ara en relació a política comercial, i demana que en totes les qüestions d'aquesta mena es tinguin en compte les produccions agrícoles en els moments d'estructurar els tractats de comerç.

■ ■ ■

Assaigs sobre patates

Patrocinats pel Servei de Terra Campa de la Generalitat de Catalunya i per la Cambra Agrícola Ausetana, de Vic, s'ha procedit a la instal·lació de dos camps experimentals, un al mas Corcó de Manlleu i l'altre al mas Vinyes de Torelló, destinats als assaigs de diferents varietats de patates tardanes, havent-se encarregat dels treballs culturals els seus masovers Jaume Aguilar i Lluís Molist, de la seva vigilància el jove Pèrit Agrícola Marian Callís i Torner, tots sota la immediata direcció del Cap dels Serveis de Terra Campa.

L'assaig va orientat principalment a saber la major o menor productivitat de les diverses procedències de llavor bufè (Institut Beauvais) i de la productivitat d'altres llavors de patata tardana.

Els camps on es fan els assaigs estan situats termenejant amb camins i prop de població, de manera que podran ésser còmodament visitats per tots aquells que s'interessin pels esmentats assaigs.

■ ■ ■

Es declarada inconstitucional la llei de conflictes del camp

La Sala Primera del Tribunal Suprem de Justícia ha informat favorablement el primer recurs arribat al referit alt Tribunal, formulat per un particular agreujat per la Llei de conflictes del camp, contra la qual va reclamar per considerar-la contrària a la Constitució de la República Espanyola i a l'Estatut de Catalunya.

En mèrits del referit informe, el recurs passa al Tribunal de Garanties i queden en suspens les actuacions judicials fetes pel cultivador afavorit per aquella Llei.

Sentat aquest precedent, és d'esperar que seguiran la mateixa sort una colla de recursos d'inconstitucionalitat contra la Llei del Parlament Català, tramesos al Tribunal Suprem per diferents Jutjats de Catalunya.

L'exportació de potassa a l'any 1933

Donem les xifres d'exportació de potassa sortides del port de Barcelona durant l'any 1933, segons les dades de la Duana:

Alemanya, 75 tones; Bèlgica, 12.552; Estats Units, 51.911; Filipines, 303; França, 3.490; Anglaterra, 5.561; Itàlia, 3.361; Japó, 14.427; Noruega, 7.098; Santo Domingo, 50; Suècia, 7.508 i Possessions angleses, 9.017. Total: 209.117 tones.

L'any 1932 l'exportació fou de tones 65.187, i el 1931 de 24.342. L'extraordinari augment registrat en 1933 obeeix a l'exploració de les mines de Sallent, a càrrec de les empreses Unió d'Explosius i Potasses Ibèriques. Per tant, cal suposar que les 200.000 tones de producció anual que es consideraven pròximes a obtenir, ja s'aconseguien l'any passat. Davant d'aquest fet, no té res d'estrany que els Sindicats alemany i francès procurin arribar a un acord amb els productors espanyols.

■ ■ ■

La sembra de pèsols

La sembra de pèsols al nostre litoral—diu «El Litoral Agrícola»—pel mercat francès data ja d'uns quants anys. De molts anys. El conreu s'ha intensificat a mesura que el consum s'ha estès a altres països.

Fa un parell d'anys precisament que descobríem un mercat regular de pèsols a Anglaterra, quan a França amb el seu règim de contingents restringia notablement la seva importació. D'aquesta manera fou possible d'evitar fins a cert punt els efectes de la pèrdua parcial del mercat francès que representava la contingentació.

La producció de pèsols és una de les més irregulars que hi han. Els càlculs no poden fer-se prenent per base la quantia de la sembra. La producció està tothora subjecte al temps.

Molta part de la sembra es realitza en terrenys de secà i això subratlla la importància que té un període de pluges o de temperatures baixes. Un temps favorable pot duplicar les xifres de la producció.

La sembra de pèsols s'ha anat perfeccionant i avui ja s'importen directament les granes, evitant d'aquesta manera una degeneració, els primers resultats de la qual es trobava en una producció defectuosa.

Rocalla
TUBS ESPECIALS PER
A BAIXANTS D'AIGÜES

TELEF. 20768

ROCALLA S.A. CANUDA 2 BARCELONA

S'ha parlat molt, en relació amb la sembra de pèsols, de la preparació del camp i de l'abonament que millor assimila. Hi ha qui parla d'una bona afemada. Una bona afemada però, és un vehicle molt a propòsit pel «frare», la planta parasitària que tantes plantacions de pèsols ha arribat a destruir.

També s'ha generalitzat l'aplicació d'aquesta fórmula d'adob: superfosfat d'os, 60 quilos; sulfat d'amoníac, 10 quilos; sulfat de potassa, 30 quilos.

La potassa dificulta el complet desenrotllament del «frare».

La superproducció d'arròs

Els serveis de Ramaderia de la Generalitat s'han dirigit als ramaders per tal de cridar-los l'atenció, en aquest moment que la majoria dels cereals estan sobrevaloritzats, i fixin l'atenció en l'arròs com a pinso d'engreixament i per a l'avicultura.

Molts ramaders i especialment els engreixadors de porcs, coneixen ja les farinaces o cilindre d'arròs, despulla d'un gran valor, que resulta de l'elaboració de l'arròs blanc per al consum humà. Demanem als ramaders catalans que s'interessin prop de llurs comerciants proveïdors per l'«arròs moreno» o «arròs escatllat», que és el gra d'arròs sense la pellofa i una petita part de despulla que surt amb ella.

Aquest «arròs escatllat» en gra és, en realitat, un producte nou en el mercat de Llotja, que molts negociants encara desconeixen, però que aquests Serveis de la Generalitat estan interessats en què el seu ús per a l'alimentació del bestiar s'estengui. Amb això hi sortiran guanyant els ramaders catalans i els agricultors del Baix Ebre, i per tant, és interessantíssim per a l'economia catalana, tenint en compte el seu dèficit en la producció de pinsos. Hem de tenir en compte que a la Península sobren unes 40.000 tones d'arròs, que la producció total és de 300 mil a 400 mil tones, de les quals Catalunya produeix la quarta part, i que per exportar les 40.000 tones sobrants s'han d'abonar de 25 a 30 pessetes per cent quilos, en concepte de prima d'exportació. Donem aquestes xifres per tal que es vegi l'interès que hem de tenir en què la totalitat de la producció d'arròs sigui consumida, en una forma o altra, a la Península.

Aquest nou producte té un valor alimentós equivalent i en idèntica proporció que el del blat de morenc, i es pot vendre entre 38 i 40 pessetes.

Per a l'avicultura es pot servir en gra, i per a engreixar porcs, badelles, etc., en farina i barrejada amb despulles, farina d'ordi, etc., com es dona el blat de morenc.

Per la revalorització del vi

Convocats per la Federació Nacional de Vins, es reuniren els diputats de diferents províncies exportadores per a conèixer l'abast de les mesures proposades en el Comitè Executiu de l'Institut Nacional del Vi, per a produir una revalorització d'aquest producte que permeti donar solució als problemes plantejats en algunes comarques vitícoles.

Com a conseqüència de la susdita reunió es presentà la següent proposició de Llei:

Article primer: Tots els aiguardents i alcohols neutres destil·lats o rectificats de vi, exclusivament, que es destil·lin durant el període de dos mesos, des de la publicació d'aquesta Llei a la «Gaceta» satisfaran l'impost de fabricació de 60 pessetes. Quedarà modificat en conseqüència per a aquesta classe d'alcohols i durant el període esmen-

tat el número 1 de l'article 2 de la Llei de l'impost sobre l'alcohol i la cervesa de 17 de març de 1932.

Article segon: Podran beneficiar-se exclusivament d'aquesta rebaixa en l'impost, els fabricants que acreditin haver pagat el vi per a la destil·lació al preu mínim que per l'Institut Nacional del Vi es fixi en virtut a la graduació i per regions. Pel Ministeri de Finances es dictaran les disposicions complementàries d'aquesta Llei.

Amb aquesta proposició de Llei que, com hom veu, recull íntegrament el punt de vista sostingut en l'Institut Nacional del Vi pels exportadors de vins i fabricants de licors, hom pretén donar solució al problema sense ocasionar les pertorbacions que es seguirien amb l'aplicació de les mesures que patrocina el Grup Vitivinícola, mesures que per altra part no podrien en cap cas implantar-se per Decret sense infringir la Constitució, ja que estan en pugna amb la Llei i disposicions vigents.

Sobre aquest darrer aspecte, les entitats que han promogut la presentació de la susdita proposició de Llei es creuen en el deure de cridar l'atenció, sortint amb això al pas de possibles habilitats per a produir un estat de confusió en els sectors interessats en aquest problema.

Exposició de conills

Ha estat clausurada l'Exposició de conills seleccionats que s'ha celebrat a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, en la qual hi foren presentats els notables exemplars gegant Boucast, gegant Espanyol blanc i rogenc, Viena blanc, Angora, Castor-Rex, negre Rex, Havana Rex i Arminyó Rex, aquesta darrera parella campiona d'Espanya.

Amb motiu de l'Exposició actuaren com a conferenciants, la senyora Concepció Sayos d'Isern i els senyors Victorià Munté i Emili Sugranyes; els quals desenrotllaren respectivament, els temes: «Cura i alimentació», «Prevenció i tractament» i «Escorxament i tractament de pells».

A conseqüència dels actes celebrats, hom acordà constituir la secció de cunicultura, i en la darrera reunió foren nomenats els senyors Francesc Font, Josep Cunill, Victorià Monté, B. de Quadres, Miquel Masgrau, i senyoreta Maria de la Rubia Dauscés.

Escampat i en contacte amb
la terra, el

Nitrat de Calç IG

es dissol de seguida amb un mínim d'humitat assegurant bones collites

Per a consultes tècniques:

Consultorio Agronómico
de la
Unión Química y Lluch, S. A.
Carrer del 12 d'Abril, 2
VALLADOLID

Rocalla

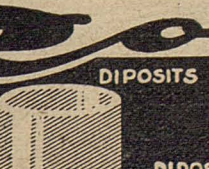
EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS

TUBS

PLANXES ACANALADES

DIPOSITOS

CANALONS

DIPOSITOS PER A AIGÜES

PLAQUES DE 40x40cm

REVOLTONS

TELEFON: 20768

ROCALLA S.A. BARCELONA

RELA ESTUDIS 14 i CANUDA 2

CALENDARI

de sembres i plantacions de les hortalisses, farratgeres i flors
més generalitzades o conreades a Catalunya

SEMBRES DEL MES DE MAIG

HORTALISSES	Ptes. 100 grs.
Agrelles	1'50
Albergínia morada, llarga	4'50
Albergínia negra, llarga	3'50
Albergínia nana, primerenca	5'00
Albergínia grossa, rodona	6'00
Apit ple, blanc	1'75
Blanc de Xampinyó	3'00
Bledes, de fulla ampla	1'00
Borrajia	2'00
Bròquil blanc, primerenc	2'50
Bròquil blanc, mig primerenc	2'50
Bròquil gros, morat, de Nadal	2'50
Carbassa francesa de bon gust	1'25
Card ple, blanc	3'00
Carbassons	1'00
Cerfull, comú	1'00
Cerfull, molt arriassat	1'00
Cogombre verd, llarg	2'00
Cogombre petit, Cornichón	2'00
Cogombre molt llarg, Alficós	2'50
Colinap	1'00

COLS DE FULLA ARISSADA

Col de set setmanes, nana	1'75
Col de Milà, Aubervilliers	1'75
Col de Milà, grossa arriassada	1'75
Col de Milà, precoç de Sant Joan	1'75

COLS DE FULLA LLISA

Col de cabdell, Bacalan	2'50
Col de cabdell, Brunswick	2'50
Col de cabdell, Dax	2'50
Col de cabdell, Glòria	2'50
Col de cabdell, Holanda, peu curt	2'50
Col de cabdell, Holanda, tardana	2'50
Col de cabdell, Joana o Nantesa	2'50
Col de cabdell, Mitra o Cor de Bou	2'50
Col de cabdell, Quintal, molt grossa	2'50
Col de cabdell, Sant Dionís	2'50
Col de cabdell, Schweinfurt	2'50
Col de cabdell, York, primerenca	2'50
Col Lombarda, morada, grossa	2'50
Col verda, arriassada, per a brotons	1'75
Col de Bruselles, per a cabdells	1'75
Col gegant farratgera, Cavalier	1'00
Col gegant farratgera, de fulles llises	1'25

Coliflor de Nàpols, de Nadal	3'50
Coliflor de Nàpols, de Quaresma	3'50
Créixens d'aigua	4'00
Créixens d'horta	1'50
Créixens Alenois o Morritort	0'75
Ensiam escaroler	2'00
Ensiam de cabdell, blanc	2'00
Ensiam bleder	2'00
Ensiam escarxofet	2'00
Ensiam romà, blanc	2'00
Ensiam romà, negre	2'00
Escarola de fulla doble, arriassada	1'25
Espàrreg gros, d'Holanda	1'00
Espàrreg primerenc, d'Argenteuil	1'00
Julivert, comú	0'75
Julivert, molt arriassat	0'75
Meló tendral de València, primerenc	1'25

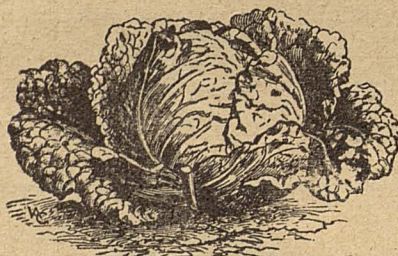
Meló groc de València, primerenc	1'25
Meló de València, tardà	1'25

MONGETES PER A MENJAR TENDRES

Nanes Mig-dol, molt primerenques	2'50
Nanes Motxa francesa, molt primerenques	2'50
Nanes Motxa grisa, molt primerenques	3'00
Nanes Motxa vermella, molt primerenques	3'50
Emparradores Avellaneta blanca, primerenques	2'50
Emparradores Avellaneta negra, primerenques	3'00
Emparradores Avellaneta vermella, mig primerenques	2'50
Emparradores Sucre o Llamina, primerenques	2'50
Emparradores Garrafal, morada o bisbes, mig primerenques	2'50
Emparradores de la Neu, primerenques	2'50

MONGETES PER A ESGRANAR

Nanes Ganxet d'Alcanar, primerenques	2'50
Emparradores Avellaneta blanca, primerenques	2'50
Emparradores de la Neu, primerenques	2'50

Col de set setmanes, nana

	Ptes. 100 grs.
Pastanaga fina, mig llarga	2'00
Pastanaga fina, llarga	1'75
Pebrot dolç, de Morro	2'50
Pebrot dolç gros, de Reus	2'50
Pebrot dolç gros, de banya	2'50
Porro blanc, gruixut	1'00
Porro monstruós o Carentan	1'75
Ravenet rodó, rosa, punta blanca	1'00
Ravenet rodó, vermell, punta blanca	1'00
Ravenet mig llarg, rosa, punta blanca	1'00
Ravenet mig llarg, vermell, punta blanca	1'00
Ravenet llarg, vermell	1'00
Remolatxa, fina	1'00
Síndria, molt primerenca	1'25
Síndria de Màlaga	1'25
Síndria de València	1'25
Tomàquet, de Pera	3'50
Tomàquet gros, tardà	1'50
Tomàquet de penjar	1'75
Xicoira	1'75
Xirivia	1'00

FARRATGERES

	Ptes. Un quilo
Alfals, decuscutat, superior	3'25
Carbassa grossa	6'00
Col gegant Cavalier, de fulles llises	8'00
Col gegant de fulles arriassades, Aloma	11'50
Remolatxa o Bleda-rave, Mammoth	2'00
Remolatxa o Bleda-rave, vermella	3'00
Remolatxa o Bleda-rave, blanca, mig sucrosa	2'50
Remolatxa o Bleda-rave, groga	3'50
Sorgo negre, sucros	1'00
Trèvol	4'50
Trepadella, d'un dall	1'00
Trepadella, de dos dalls	1'25

PLANTER D'HORTALISSES

Albergínia, negra nana, primerenca	
Albergínia, negra llarga	
Moniato	
Pebroteres, tija baixa, gros, molt primerenques	
Pebroteres, tija mitjana, gros, dolç de Lloret, mig primerenques	
Pebroteres, tija alta, gros, dolç de Reus	
Pebroteres, tija alta, molt gros, dolç de Torroella	
Pebroteres, tija alta, dolç de banya	
Tomaquera emparradora, Pometa de Canàries, grossa, primerenca	
Tomaquera emparradora, Pometa de Canàries, mitjana, primerenca	
Tomaquera emparradora, Pometa de Mataró, primerenca	
Tomaquera emparradora, Pera, gros, de la Reina	
Tomaquera emparradora, de penjar	
Tomaquera emparradora, gros, Rosa	

A 16 pessetes el miler

No es serveixen menys de 500 plantes d'una sola mena

FLORS

Lot de 12 paquets variats, amb cromos	3 pessetes
Lot de 24 paquets variats, amb cromos	5 pessetes
Lot de 36 paquets variats, amb cromos	7 pessetes

ES SEMBREN

Balsamina	Nyanyos
Cannes	Perpetuïnes
Caputxina nana	Petuïnes
Clavells d'Índia, nanos	Rosa d'agost o clavell de moro
Coronàries o Reina Margarida	Rosa mística o Zinnia
Escabioses o vídues	Sensitiva
Gallardia	Tageta signata
Gelosia plumosa	Vellut o cresta de gall
Gira-sol	Verdolaga de flor
Mantell reial	

EMPARRADORES ANUALS

Balsamilla	Gesamí d'Índia
Busingolcia	Meravelles o campanetes
Carbassetes	Maurandia Barclaiana
Caputxines	Mongetes de jardí
Cardiospermum	
Dòlics gegants	

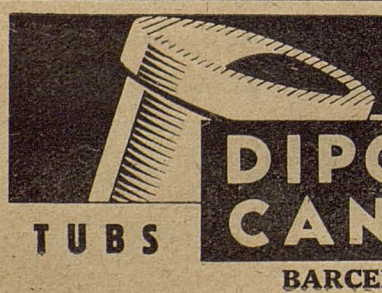
EMPARRADORES PERENNALS

Arauja	Mandevillea suaveolens
Cobea scandens	Medeola
Dòlics llenyosos	Passionària
Lúpul	Thumbergia

Preus salvant variació o existències. Per les remeses per correu, s'ha d'afegir a l'import de la comanda, 30 cèntims de pesseta per cada fracció de 100 grams i per al certificat 30 cèntims els 500 grams, pes mínim admès per correus. Demaneu preus a l'engròs, a

EL CULTIVADOR MODERN

TRAFALGAR, 76 (Prop de l'Arc del Triomf)
TELEFON 18744 - BARCELONA

DIPÒSITS I CANALS

URALITA

TUBS

SANITARIS

BARCELONA: PLAÇA ANTONI LÓPEZ, 15 - TELEFON 16556

EL MERCAT ~ ULTIMES COTITZACIONS

ADOBOS

	UNITAT	PESETES
Superfosfat d'os, 18/20 per cent d'àcid fosfòric i 1/2 per cent de nitrogen	100 quilos	16'00
Superfosfat de calç, 18/20 per cent d'àcid fosfòric soluble	"	13'50
Superfosfat de calç, 16/18 per cent d'àcid fosfòric soluble	"	12'50
Superfosfat de calç, 13/15 per cent d'àcid fosfòric soluble	"	11'65
Sulfat d'amoniac, 20/21 per cent de nitrogen	"	27'00
Nitrat de Xile, 15/16 per cent de nitrogen	"	25'00
Sulfat de potassa, 90/92 per cent, equivalent a 49/50 per cent de potassa pura	"	44'00
Clorur de potassa, 80/85 per cent, equivalent a 50/51 per cent de potassa pura	"	34'00
Materia orgànica còrnia natural, 10/11 per cent de nitrogen i 2/3 per cent d'àcid fosfòric	"	38'00
Sulfat de ferro en gra	"	12'50
Nitrat de calç, 15/16 per cent de nitrogen i 28 per cent de calç	"	24'50
Cianamida, 19/20 per cent de nitrogen i 60 per cent de calç	"	38'00

INSECTICIDES I FUNGICIDES

Sofre 99/100 per cent, extra	40 quilos	16'60
Sofre 99/100 per cent, extra fi	"	18'20
Sofre gris o precipitat	"	10'00
Flor de sofre o sofre sublimat	50 quilos	25'00
Sofre de terròs	100 quilos	35'00
Sofre en pans, refinat	"	39'00
Sofre de canó	"	48'00
Sulfat de coure, anglès	"	00'00
Sulfat de coure, país	"	81'00
Acetat de plom cristall	"	230'00
Arseniat de sosa anhidre, 60/63 per cent	"	140'00
Arseniat de plom en pols	"	250'00
Permanganat de potassa	"	500'00
Sosa Solvay	"	35'00
Nicotina 98 per cent	1 quilo	39'00
Sulfat de nicotina 40 per cent	"	18'00

PRODUCTES ENOLOGICS

Acid citric cristallitzat extra	100 quilos	485'00
Acid tartàric cristallitzat país	"	350'00
Acid sulfurós anhidre	"	185'00
Sofrins conglomerat, en pastilles de 5 a 20 grams	"	150'00
Sofrins conglomerat, en pastilles de 60 a 100 grams	"	00'00
Lluquets sense degotalls, classe corrent	"	85'00
Lluquets sense degotalls, classe manxega	"	80'00
Lluquets sense degotalls, classe francesa	"	115'00
Albúmina de gallina en plaques	1 quilo	20'00
Biosulfít Jacquemin	100 quilos	475'00
Carbó vegetal	"	300'00
Carbó vegetal impalpable	"	75'00
Caseïna pura	"	300'00
Cola de peix Cayenne	1 quilo	26'00
Cola de peix en fideus	"	26'00
Cola de peix Saliànsky	"	100'00
Carbonat de calç (desacidificant)	100 quilos	75'00
Caramel concentrat	"	300'00
Enofosfat bicàlcic	"	115'00
Fosfat amònic	"	250'00
Gelatina plata en fulles primes	"	900'00
Gelatina or en fulles primes	"	975'00
Gelatina Vinocol en fulles primes	"	300'00
Metabisulfít de potassa cristallitzat	"	210'00
Metabisulfít de potassa en pols, antiferment	"	220'00
Metabisulfít de potassa en líquid	"	100'00
Negre animal en pasta rentat	"	165'00
Osteocola Coignet	"	515'00
Sang cristallitzada	"	785'00
Tani a l'èter pols extra	"	1.550'00
Tani a l'alcohol, pols extra	"	950'00
Tani a l'alcohol agulles extra	"	1.100'00
Tartrat neutre de potassa desacidificant	"	650'00

MATERIES FILTRANTS

Amiant	100 quilos	1.400'00
Cel·lulosa extra forta	"	350'00
Cel·lulosa per a vins licorosos	1 quilo	10'00
Terra d'infusoris	100 quilos	65'00
Terra de Lebrija	"	40'00

CEREALS I LLEGUMS

BLAT		
Forment de Castella	"	52'00 a 53'50
Candeal de la Manxa	"	53'00 a 54'50

	UNITAT	PESETES
Forment de la Manxa	100 quilos	52'00 a 53'00
Aragó	"	56'00 a 57'00
Navarra	"	54'25 a 00'00
Urgell i Vallès	"	52'00 a 53'00
Comarca	"	45'00 a 00'00
Extremadura, blanquet	"	53'50 a 00'00
Cruxer	"	52'50 a 00'00
Lleida	"	55'00 a 00'00
CIVADA		
Extremadura	"	37'00 a 38'00
Cartagena	"	37'00 a 38'00
ORDI		
Extremadura	"	40'00 a 41'00
Urgell i Segarra	"	39'00 a 41'00
Manxa	"	39'00 a 41'00
MORESC		
Plata disponible	"	00'00 a 00'00
Andalusia corrent	"	56'00 a 58'00
ESCAIOLA		
Andalusia, corrent	"	57'00 a 57'00
Andalusia, fi	"	59'00 a 60'00
MILL		
Estranger	"	46'00 a 00'00
Comarca	"	50'00 a 52'00
ARRÒS		
Arròs Benlloc, zero	"	51'00 a 53'00
Arròs Selecte	"	53'00 a 54'00
Arròs Floreta	"	55'00 a 56'00
Arròs Matisat	"	52'50 a 53'00
Arròs Bomba, primera	"	100'00 a 105'00
Arròs Bomba, segona	"	85'00 a 90'00
FAVES		
Extremadura	"	00'00 a 00'00
Mallorca	"	44'50 a 45'00
Andalusia	"	48'50 a 49'50
Turquia	"	45'00 a 00'00
Valencianes	"	00'00 a 00'00
Eivissa	"	45'50 a 46'00
Mahó	"	77'00 a 00'00
FAVONS		
Sevilla	"	46'00 a 46'50
Xereç	"	46'00 a 46'50
Marroc	"	00'00 a 00'00
Italians	"	00'00 a 00'00
Xinesos	"	40'00 a 42'00
CIGRONS		
Cigrons Màlaga, fins, números 44 i 46	"	106'00 a 00'00
Cigrons Màlaga de 54 a 56	"	66'00 a 68'00
Cigrons Màlaga de 60 a 62	"	56'00 a 58'00
Cigrons Màlaga de 63 a 65	"	55'00 a 56'00
Cigrons "pelones"	"	52'00 a 70'00
Cigrons Argèlia	"	00'00 a 00'00
Cigrons Castella superiors	"	130'00 a 180'00
Cigrons Castella mitjans	"	140'00 a 150'00
Cigrons moruns, número 29	"	00'00 a 00'00
Cigrons Sauc	"	00'00 a 00'00
Oran mitjans	"	00'00 a 00'00
Oran superiors	"	00'00 a 00'00
MONGETES		
Mongetes València Pinet	"	82'00 a 90'00
Mongetes Tranquillon	"	86'00 a 88'00
Mongetes Monquines	"	88'00 a 00'00
Mongetes Mallorca	"	78'00 a 79'00
Mongetes Castella corrent	"	125'00 a 00'00
Mongetes Castella superior garbellades	"	134'00 a 135'00
Mongetes Cocorrosses Castella	"	98'00 a 100'00
Mongetes Cocorrosses Turquia	"	65'00 a 68'00
Mongetes Comarca noves	"	00'00 a 00'00
Mongetes Perles Galícia	"	102'00 a 00'00
Mongetes Bulgària	"	58'00 a 60'00
Mongetes Coco Sophie	"	87'00 a 89'00
Mongetes Prat	"	98'00 a 100'00
VECES		
Veces Navarra	"	42'00 a 43'00
Veces Andalusia	"	37'50 a 38'50
ALTRES CEREALS I LLEGUMS		
Ers país	"	37'00 a 38'00
Ers estrangers negres	"	36'50 a 37'00
Fajol	"	48'00 a 00'00
Fesolets	"	85'00 a 90'00
Fesolets Castella	"	85'00 a 90'00
Fesolets Girona	"	130'00 a 132'00
Guixes	"	44'00 a 00'00
Llenties	"	75'00 a 135'00

**TUBS A
PRESSIÓ**

URALITA

BARCELONA: PLAÇA ANTONI LÓPEZ, 15 - TELEFON 16556

FARINES I DESPULLES			UNITAT	PESETES				UNITAT	PESETES
Farina sensera, mitja força	100 quilos	80'00 a 85'00			DE PINYOLA			100 quilos	105'00 a 110'00
Farina sensera, força	"	95'00 a 105'00			Verd, primera			"	96'00 a 100'00
Farina extra blanca, superior	"	74'00 a 76'00			Verd, segona			"	122'00 a 125'00
Farina blanca, corrent	"	72'00 a 73'00			Groc, primera			"	105'00 a 110'00
Farina Aragó	"	00'00 a 00'00			Groc, segona			"	87'00 a 100'00
Farina regió	"	00'00 a 00'00			Fermentat			"	78'25 a 82'60
Número 3, amb sac	100 quilos	46'00 a 48'00			Fosc			"	00'00 a 00'00
Número 4	"	39'00 a 41'00			DE COCO			"	00'00 a 00'00
Segones	"	35'00 a 38'00			Blanc (en barrils)			"	00'00 a 00'00
Terceres	"	31'00 a 33'00			Cochin			"	00'00 a 00'00
Quartres	"	29'00 a 31'00			Palma			"	00'00 a 00'00
Menut	100 litres	5'00 a 00'00			Extraflor			"	00'00 a 00'00
Segó	"	4'10 a 00'00			DE LLINOSA			"	133'00 a 140'00
Segonet	"	5'00 a 00'00			Cru (en barrils)			"	151'00 a 160'00
FARRATGES I PINSOS					Cuit			"	158'00 a 165'00
Garrofes negres Vinarç, sense sac	42 quilos	10'25 a 10'37			Incolor			"	
Garrofes negres Castelló	"	00'00 a 00'00			SURO			El quintà	63'00 a 70'00
Garrofes València	"	10'00 a 00'00			Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, primera			"	30'00 a 35'00
Garrofes roges	"	9'50 a 00'00			Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, segona			"	15'00 a 20'00
Garrofes Eivissa	"	8'50 a 9'00			Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, tercera			"	80'00 a 90'00
Garrofes Mallorca	"	7'50 a 8'50			Planxes de suro de 3 a 4 centímetres gruix, primera			"	50'00 a 55'00
Polpa de remolatxa, país, sense sac	100 quilos	250'00 a 275'00			Planxes de 3 a 4 centímetres gruix primera ordinària			"	25'00 a 30'00
Turtó de coco	"	36'00 a 38'00			Planxes de 3 a 4 centímetres gruix segona			"	15'00 a 20'00
Farina de llinosa	"	37'00 a 38'00			Planxes de 3 a 4 centímetres gruix tercera			"	
Alfals primera	"	20'00 a 0'00			VINS			Grau i	Blanc gre sat
Alfals segona	"	17'50 a 0'00			Penedès, de 8 a 10 graus			càrrega	1'65 - 1'75 - 1'65
Palla llargueta	"	9'00 a 0'00			Camp de Tarragona, de 9 a 19 graus			"	1'85 - 2'00 - 1'85
Palla curta	"	9'00 a 0'00			Conca de Barbarà, de 8 a 9 graus			"	1'50 - 0'00 - 1'50
Fulla d'olivera	"	00'00 a 00'00			Priorat, de 13 a 15 graus			"	0'00 - 2'50 - 0'00
ALLS FRUITES SEQUES					Vilanova i Geltrú, de 8 a 10 graus			"	0'00 - 1'70 - 0'00
Alls en forc, Cappares	12 forcs	00'00 a 00'00			Igualada, de 8 a 10 graus			"	1'65 - 1'65 - 0'00
Primeres	"	00'00 a 00'00			Martorell, de 8 a 10 graus			"	1'80 - 1'80 - 0'00
AMETLLES					Manxa, de 12 graus			"	1'70 - 0'00 - 0'00
Mallorca propietari, sense tros	100 quilos	315'00 a 325'00			Alacant, de 14 a 15 graus			"	0'00 - 0'00 - 0'00
Mallorca escollida	"	330'00 a 340'00			Mistela			"	2'80 - 3'00 - 0'00
Llargueta	"	390'00 a 00'00			Moscateil			"	3'80 - 0'00 - 0'00
Mollar, amb clofolla	"	165'00 a 00'00			ALCOHOLS			100 graus	262'00 a 264'00
Gra Esperança primera	"	400'00 a 00'00			Rectificats d'indústria, 96/97 graus			"	245'00 a 247'00
Comuna	"	310'00 a 00'00			Rectificats de residus vinics, 96/97 graus			"	246'00 a 248'00
ANÍS EN GRA					Rectificats de vi, 96/97 graus			"	138'00 a 140'00
Andalusia	"	180'00 a 00'00			Desnaturalitzats 88/90 graus			"	00'00 a 00'00
Manxa	"	180'00 a 00'00			Destil·lat de brisa			"	210'00 a 215'00
AVELLANES					Aiguardent de canya, de 75 graus			"	
Gra primera	"	320'00 a 00'00			TARTRA I DERIVATS			Grau i	
Colliter	"	145'00 a 150'00			Mares de vi, 24/30 graus d'àcid			100 quilos	0'85 a 0'00
Garbellada	"	00'00 a 00'00			Tartrat de calc, 50/52 graus d'àcid			"	1'60 a 0'00
Negreta escollida	"	150'00 a 150'00			Tartrà de brisa, 55/60 graus d'àcid			"	1'55 a 0'00
CACAUETS					VINAGRES				
Tres grans blanc primera	"	110'00 a 00'00			CLASSE CORRENT			Hectolitre	30'00
Tres grans segona	"	00'00 a 00'00			Daurat			"	40'00
Dos grans blanc primera	"	110'00 a 00'00			Prior			"	50'00
Dos grans vermells	"	00'00 a 00'00			2 en 1			"	
Esclofolats	"	00'00 a 00'00			CLASSE VELLA			"	80'00
COMINS					Daurat			"	80'00
Del país	"	202'00 a 210'00			Prior			"	125'00
LLOBINS					2 en 1			"	
Llobins número 1	"	50'00 a 00'00			CLASSE CORRENT			"	30'00
Llobins número 0	"	85'00 a 00'00			De 5 graus			"	35'00
Llobins Alhucemes	"	140'00 a 00'00			De 6 graus			"	40'00
NOUS					De 7 graus			"	
Escollides	"	125'00 a 00'00			ANIMALS I LLURS PRODUCTES			El quilo	
Corrent	"	00'00 a 00'00			BOVÍ			canal	2'30 a 2'50
PÈSOLS					Bous del país			"	2'30 a 2'50
Sencers	"	95'00 a 105'00			Vaques del país			"	3'30 a 3'45
PINYONS					Vedelles gallegues			"	3'50 a 3'80
Castelles	"	440'00 a 00'00			Vedelles de llet del país fins a 100 quilos			"	3'40 a 3'50
SAFRANS					Estagues fins a 150 quilos			"	2'75 a 3'10
Selecte	"	200'00 a 00'00			Estagues des de 150 quilos			"	
Superior Estat	"	190'00 a 00'00			PORQUÍ			"	3'85 a 0'00
Aragó	"	140'00 a 145'00			Del país blancs			"	3'85 a 0'00
XUFLES					Valencians blancs			"	3'25 a 0'00
Escollides	"	125'00 a 00'00			Extremenys			"	3'10 a 3'15
Colliter	"	40'00 a 00'00			Mallorquins			"	
OUS					CAVALLAR			"	(Variació)
Fayum	El cent	11'50			Cavalls grossos, a ull, segons siguin			"	
Maçagan extra	"	00'00			LLANAR			"	
Eivissa	"	17'00			Anyells aragonesos, de 7 a 9 quilos			"	0'00 a 0'00
Mahó	"	18'00			Anyells aragonesos, femelles			"	0'00 a 0'00
Empordà	"	19'50			Lletals aragonesos			"	4'80 a 4'90
Mallorca	"	18'00			Moltons extremenys, de 12 a 14 quilos			"	4'30 a 4'40
Vilafranca	"	22'00			Ovelles extremenys, de 10 a 12 quilos			"	4'55 a 4'60
Turquia	"	16'00			Anyells extremenys, esquilats			"	3'90 a 0'00
França	"	00'00			Anyells extremenys, femelles esquilades			"	3'60 a 0'00
Suïssa	"	00'00			Moltons extremenys, llana			"	4'35 a 0'00
Polac	"	18'00			Anyells manxecs, vena			"	4'20 a 0'00
OLIS					Anyells manxecs, capats			"	4'40 a 0'00
Corrent bo, taxat	100 quilos	171'00			Anyells manxecs, femelles			"	4'70 a 0'00
Corrent superior	"	179'00			Moltons castellans, de 12 a 14 quilos			"	4'10 a 4'20
Classe fina	"	210'00			Ovelles castellanes, de 11 a 13 quilos			"	3'65 a 3'75
Classe fina extra	"	220'00			Anyells castellans			"	3'50 a 3'60
					Anyells castellans, femelles			"	4'10 a 4'20
					Moltons segurenys			"	4'40 a 0'00
					Ovelles femelles			"	3'70 a 0'00

Rocalla

MATERIAL
PARA TECHAR

ROCALLA S.A. RAMBLA ESTUDIOS, 14 Y CANUDA, 2 -

BARCELONA

Llavors d'Hortalisses

	100 grs. Ptes.	Un quilo Ptes.
Agrelles	1'50	20'00
Albergínia morada llarga	4'50	40'00
Albergínia negra llarga	3'00	25'00
Albergínia nana, molt primerenca	5'00	45'00
Albergínia molt grossa, rodona	6'00	50'00
Albergínia montruosa de Nova York	6'00	50'00
Api ple blanc	1'75	15'00
Bleda, fulles amples	1'00	9'00
Bleda, fulles verdes	1'00	9'00
Borratxa	2'00	18'00
Bròquil blau de Santa Teresa	2'50	20'00
Bròquil blanc primerenc	2'50	20'00
Bròquil gros de Nadal, morat	2'50	20'00
Bròquil mig blanc de Sant Andreu, primerenc	2'50	20'00
Bròquil romà de Quaresma	2'50	20'00
Bròquil gros blanc, tardà, de Sant Isidre	2'50	20'00
Carxofa grossa de Laón	6'00	50'00
Carbassa francesa, del bon gust	1'25	10'00
Carbassa Cabell d'Angel	4'00	30'00
Carbassa vinatera o de Pelegrí	10'00	
Carbassons	1'00	9'00
Card ple blanc	3'00	25'00
Ceba blanca, primerenca, de la Reina	3'50	30'00
Ceba blanca grossa, primerenca	3'50	30'00
Ceba blanca grossa, francesa, tardana	2'50	20'00
Ceba vermella Campeny, molt primerenca	3'50	30'00
Ceba vermella de cabassar	1'75	16'00
Ceba vermella llarga, de Vic, primerenca	2'00	18'00
Ceba valenciana, per a l'exportació	3'50	30'00
Cibulet	5'00	45'00
Cerfull comú	1'00	8'00
Cerfull molt rissat	1'00	8'00
Cogombre llarg, verd	2'00	18'00
Cogombre petit, Cornichon	2'00	18'00
Col de Milà Aubervilliers	1'75	15'00
Col de Milà grossa, rissada	1'75	15'00
Col de Milà precoç, de Sant Joan	1'75	15'00
Col de Milà, de set setmanes, nana	1'75	15'00
Col de Nadal	2'50	20'00
Col de capdell, Bacalàn	2'50	20'00
Col de capdell, Brunswick	2'50	20'00
Col de capdell, Dax	2'50	20'00
Col de capdell, Glòria	2'50	20'00
Col de capdell, Holanda, peu curt	2'50	20'00
Col de capdell, Holanda, tardana	2'50	20'00
Col de capdell, Joaneta o Nantesa	2'50	20'00
Col de capdell, Mitra o Cor de Bou	2'50	20'00
Col de capdell, Quintal, molt grossa	2'50	20'00
Col de capdell, Schweinfurt	2'50	20'00
Col de capdell, Sant Dionís	2'50	20'00
Col de capdell, York, primerenca	2'50	20'00
Col de capdell, Lombarda, morada, grossa	2'50	20'00
Col de Brusselles	1'75	15'00
Col verda de brotó	1'75	15'00
Col gegant farratgera, Cavalier	1'00	8'00
Col gegant farratgera, de fulles rissades	1'25	11'50
Coliflor extra primerenca	6'00	50'00
Coliflor de Nàpols, primerenca	8'50	30'00
Coliflor de Nàpols, tardana	3'50	30'00
Coliflor de Nàpols, molt tardana	3'50	30'00
Colinap (Napicòl) blanc, Champion	1'00	9'00
Creixens Alenois o morritort	0'75	7'00
Creixens d'aigua o de font	4'00	35'00
Creixens d'horta	1'50	14'00
Escalunyes	0'75	5'00
Escarola rissada, de fulla doble	1'25	11'50
Escarola rissada, cor ple	1'25	11'50
Escarola molt rissada, Cabell d'Angel	2'25	20'00
Escarola blanca, fulla d'enciam	1'25	11'50
Espàrrec gros d'Holanda	1'00	9'00
Espàrrec d'Argenteuil, primerenc	1'00	9'00
Espinac montruós de Viroflay	0'50	3'00
Enciam de capdell, de les quatre estacions	2'00	17'50
Enciam de capdell, Batavia	2'00	17'50
Enciam de capdell, Rei de Maig	2'00	17'50
Enciam de capdell gros, d'hivern	2'00	17'50

	100 grs. Ptes.	Un quilo Ptes.
Enciam de capdell escaroler o català	2'00	17'50
Enciam de capdell, Trocadero, per a l'exportació	2'00	17'50
Enciam romà, llarg, blanc	2'00	17'50
Enciam romà, llarg, verd	2'00	17'50
Faves quarentenes, molt primerenques		4'00
Faves primerenques, blanques		2'50
Faves primerenques, morades		2'50
Faves grosses, de Mahó, tardanes		1'50
Julivert comú	0'75	6'00
Julivert fulla molt rissada	0'75	6'00
Meló de la Guatlla, primerenc	2'00	18'00
Meló valencià tendral, primerenc	1'25	10'00
Meló valencià groc, primerenc	1'25	10'00
Meló valencià, tardà	1'25	18'00

MONGETES

PER A MENJAR, TENDRES

Terreres, Mig-dol, molt primerenques	2'50
Terreres, Motxa vermella, primerenques	3'00
Terreres, Motxa grisa, primerenques	3'00
Emparradores, Avellaneta blanca, primerenques	2'50
Emparradores, Avellaneta negra, primerenques	3'00
Emparradores, Avellaneta vermella, mig prca.	2'50
Emparradores, Sucre o Llamina, molt prim.	2'50
Emparradores, Garrafal morada, bisbes, mig pr.	2'50
Emparradores de la Neu, primerenques	2'50
Emparradores, Romana o Facciola, tardanes	2'50

PER A DESGRANAR

Terreres, Ganxet d'Alcanar, molt primerenques	2'50
Terreres, Manresana, primerenques	2'50
Emparradores de la Neu, primerenques	2'50
Emparradores, Carai, tardanes	2'50
Emparradores, Ganxet, tardanes	2'50
Emparradores, Sastre de la Costa	2'50
Emparradores, Garrofé valencià, gra molt ample	4'50

Nap de taula, blanc, rodó	1'25	12'00
Nap de taula, blanc, llarg	1'25	12'00
Nap de taula, blanc, mig llarg (nap de moda)	1'25	12'00
Nap de taula, groc, rodó	1'25	12'00
Nap de taula, llarg, negre	1'25	12'00
Pastanaga de taula, llarga	1'75	15'00
Pastanaga de taula, mig llarga	2'00	17'50
Pebrot, mata baixa, gros, molt primerenc	2'50	20'00
Pebrot, gros, de Lloret, mig primerenc	2'50	20'00
Pebrot, gros, de banya	2'50	20'00
Pebrot, gros, de morro	2'50	20'00
Pebrot, molt gros, de Reus	2'50	20'00
Pebrot, molt gros, de Torroella	2'50	20'00
Pèsols Austràlia, mata baixa		3'50
Pèsols Austràlia, emparradors		3'75
Pèsols setsetmaners, mata baixa		3'00
Pèsols setsetmaners "Selectes", mata baixa		3'50
Pèsols caputxins, banya de bè		5'00
Pèsols caputxins, flor violeta		5'00
Porro gros, blanc	1'00	9'00
Porro monstrosos, de Carentan	1'75	16'00
Ravenet rosa, rodó, punta blanca	1'00	8'00
Ravenet vermell, rodó, punta blanca	1'00	8'00
Ravenet vermell, llarg	1'00	8'00
Ravenet rosa, mig llarg, punta blanca	1'00	8'00
Ravenet vermell, mig llarg, punta blanca	1'00	8'00
Remolatxa fina, morada	1'00	8'00
Remolatxa fina Cheltenham	1'00	8'00
Selsifis blanc	4'00	35'00
Síndria molt primerenca	1'25	10'00
Síndria de Màlaga	1'00	9'00
Síndria de València	1'00	9'00
Tomàtec de Vilaseca, molt primerenc	3'00	25'00
Tomàtec Pometa, gros, primerenc	3'50	32'50
Tomàtec Pera, gros, tardà	3'50	32'50
Tomàtec rodó, llis, gros, tardà	1'50	12'50
Tomàtec de penjar	1'75	16'00
Xicoira arrel grossa, de Brusselles	1'75	15'00
Xirivia	1'00	7'50

Correspondència, comandes i girs: EL CULTIVADOR MODERN. - Trafalgar, 76. - Telèfon 18744. - BARCELONA

Llavors de Farratgeres

	Un quilo Ptes.		Un quilo Ptes.
Agrostis	7'00	Nap suec, molt gros, llarg	6'00
Aira flexuosa	5'00	Nyàmares.	1'25
Alfals fulla ampla, decuscutada, superior	3'25	Pastanaga farratgera, groga	7'50
Alfals de Provença	4'00	Pastanaga farratgera, blanca	7'50
Alfals Lupuli (Minette)	3'50	Pèsol farratger	1'50
Alfals rústec (Mielga)	4'00	Pimpinela o trepadella rústega.	4'00
Alopecuro.	8'00	Poa de prats	6'50
Àrgelaga.	15'00	Rave gros o de bou	4'00
Bersim	2'00	Ray grass, anglès	2'50
Bromo de prats	4'50	Ray grass d'Itàlia	2'50
Carbassa molt grossa	6'00	Remolatxa (bleda rave) rosa Mammoth	2'00
Cinossuro de prats	10'00	Remolatxa (bleda rave) vermella	3'00
Civada fromental.	4'00	Remolatxa (bleda rave) groga	3'50
Colinap	9'00	Remolatxa (bleda rave) blanca, mig sucrera	2'50
Col gegant, fulles llises, Cavalier	8'00	Remolatxa sucrera	2'50
Col gegant, fulles rissades	11'50	Serradella anual	2'00
Colça	2'50	Sorgo negre sucrat	1'00
Dactilo aglomerat	4'00	Sulla desclofollada	7'50
Festuca pratensis.	7'00	Trèvol vermell o violeta	4'50
Festuca ovina	10'00	Trèvol anyal, fè o fenc	3'00
Fleo de prats	4'00	Trèvol nano, blanc	10'00
Girasol gran	2'50	Trèvol híbrid	6'00
Holcus llanós	4'00	Trèvol de les sorres (Anthyllis vulnerària)	7'00
Lotus comú	10'00	Trèvol d'Alexandria o Bersim	2'00
Morenc gegant Caragua groc.	1'50	Trepadella d'un dall, els 100 quilos	100'00
Melilotus de Sibèria	2'50	Trepadella de dos dalls, els 100 quilos.	125'00
Moha d'Hongria	2'00	Vessa farratgera, peluda	2'50
Mostassa blanca	2'50	Xicoira d'arrel grossa	15'00
Nap suec, molt gros, rodó	5'00	Xirivia	8'50
Nap suec, molt gros, mig llarg	5'00	Llevors per a prats, en barreja	3'00
		Llevors de gramínees, en barreja	2'00

Correspondència, comandes i girs: EL CULTIVADOR MODERN. - Trafalgar, 76. - Telèfon 18744. - BARCELONA

SORGO NEGRE SUCRÓS

Farratge anual, considerat com el més productiu i útil entre els farratges verds, perquè les seves canyes contenen una bona proporció de matèria sucrosa.

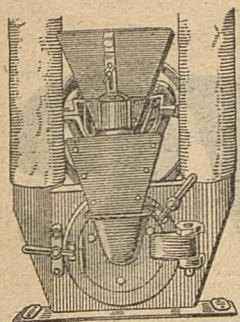
Sembrat a la primavera i a començaments d'estiu, en bones terres frescals o de regadiu, produeix durant l'estiu i la tardor, tres o quatre dallades abundants.

Són necessaris 10 quilos de llavor per hectàrea sembrat en tires i 35 si es sembra al volt.

PREU: Una pesseta el quilo

De 50 quilos en amunt, a 85 pessetes els 100 quilos

EL CULTIVADOR MODERN - Trafalgar, 76 - Telèfon 18744 - Barcelona

MOLINS TRITURADORS

"El Campeón Universal"

Patent n.º 91267

Per a tota mena de grans, despulles, alfals, fenc, garrofes i tota mena de materials.

Es l'únic moli que no produeix pols. Doble durada que tots els altres sistemes, degut a les dues mànegues d'aspiració; pot treballar a la dreta i a l'esquerra. Porta especial per alfals tal com es sega, degut a la seva gran bossa d'entrada. Es construeix en cinc tamanyos, de 100 a 2.000 quilos hora. — L'únic anunciament que només es dedica a fabricar molins trituradors, tenint tallers propis per a construir-los. No es cobra cap màquina fins que el client hagi donat la seva conformitat en el seu rendiment i bon funcionament.

OLIVAIRES MODERN MOLÍ-TRITURADORA : REMOLEDORA D'OLIVES

Triple rendiment, treball més perfecte que els antics corròns de pedra, fàcil neteja. La mateixa màquina, amb un fàcil dispositiu serveix per esmicolar i moldre tota mena de pinsos. Grans facilitats en el pagament.

Per detalls, al constructor: **MARC TORRAS** - Riereta, 15 - BARCELONA - Telèfon 16884

Ous de Naftalina

Patentats i model Industrial Registrat

Maten el poll. Desinfecten els ponadors. Eviten en les gallines el vici de menjar-se els ous. Serveixen d'ou :: ponador. Maten l'arna ::

Preus franc d'embalatge estació Barcelona ::
Una dotzena: 6 ptes. una grossa: 5 ptes.
la dotzena

De venda a les principals Drogueries i a la
Comercial de Productes Refinats del Quirà, S. A.
Rambla de Catalunya, 66, 1.er, lletra G. :: Barcelona

Malalties del bestiar

PER

M. ROSELL I VILAR

Llibre de 300 pàgines, il·lustrat

3'50 PESSETES

DEMANEU-LO A **EL CULTIVADOR MODERN**
TRAFALGAR, 76 :: TELÈFON, 18744 :: BARCELONA

LONES per a Segadores

LONES per a tota mena d'espardenyes.

LONES de tots els gruixos i amplades per a veles de carruatges i autos.

LONES en colors sòlids per a veles de magatzems.

LONES per a velam, vaixells, encerats, vagon, tendes de campanya, etc.

LONES de cotó i canem per a diversos usos industrials.

Josep Sauleda : **FABRICA DE LONES** : Sant Pol de Mar (Barcelona)

Avicultura Productiva

PER

HARRY R. LEWIS

3.ª Edició
500 Pàgines
233 Fotogravats

Aquest llibre presenta, raona i exposa el mitjà infalible, clar i científic per a mantenir de 200 a 500 gallines, sense molt treball i obtenir d'elles excel·lents beneficis

Per 30 Pessetes

es remet per correu certificat

EL CULTIVADOR MODERN - Trafalgar, 76
Telèfon 18744 - BARCELONA

Cafès del Brasil per tota Espanya

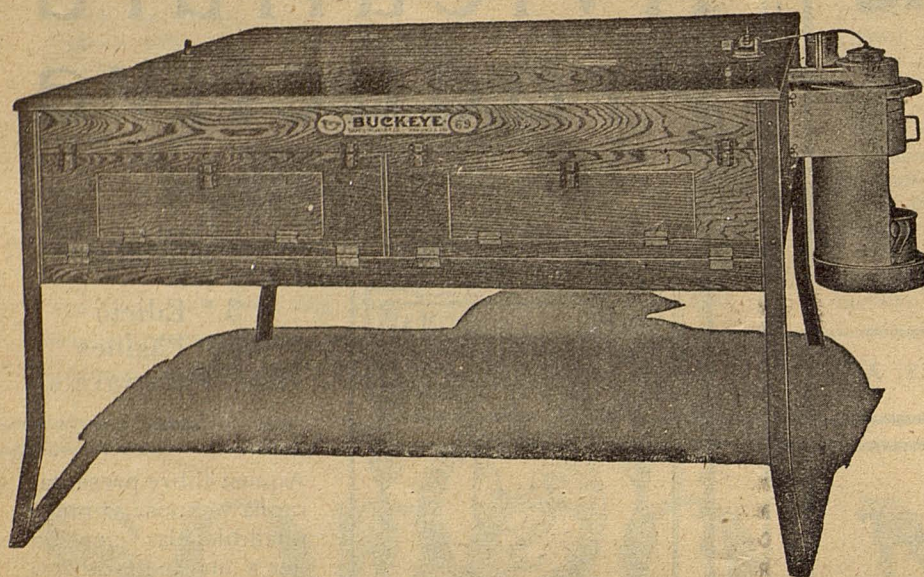
EXIGIU ELS CAFÉS DEL BRASIL
són els més fins i aromàtics

CASES BRASIL

PELAYO · BRACAFÉ · CARIOLA

Buckeye

Construïda
a Espanya

<u>Cabuda - Ous</u>	<u>Pessetes</u>
75	225
150	400
286	550
400	725
576	900
1200	2100
1728	2600

Amb volteix automàtic, a excepció
del model de 75 ous

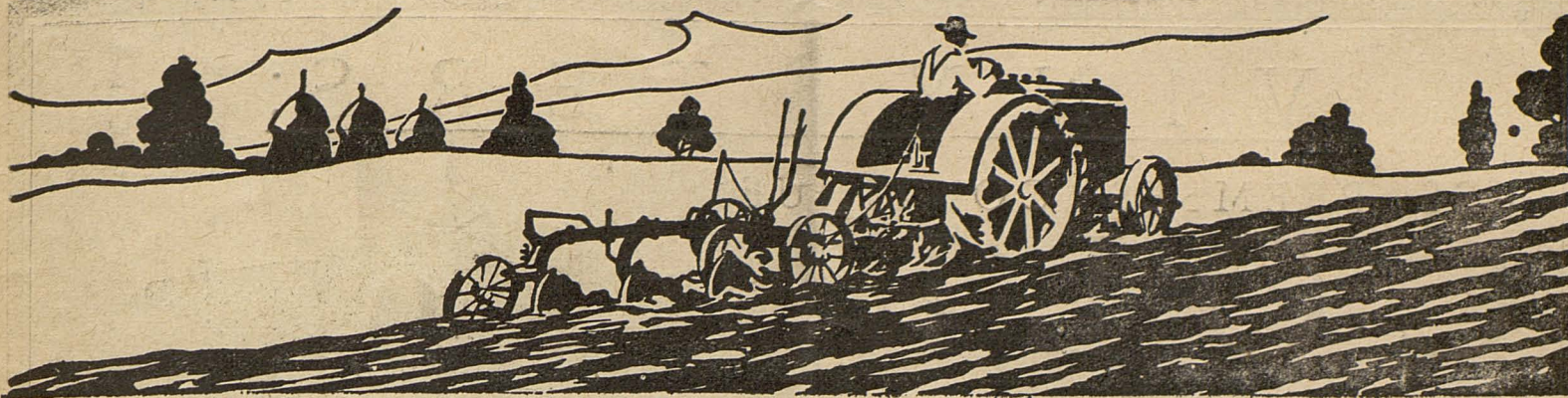

Es la marca que s'ha imposat
Es la incubadora que vostè necessita
Es l'última paraula en incubació

**De cada cent incubadores en ús, vuitanta el menys són BUCKEYE,
el qual demostra l'èxit que ha obtingut aquesta marca, degut únicament
als seus excel·lents resultats**

Sol·liciteu catàleg i detalls gratuïtament, al distribuïdor

Granja Paraiso
Arenys de Mar
(Barcelona)

IMPORTANTS OBRES D'AGRICULTURA

CIÈNCIES APLICADES A L'AGRICULTURA

Compendio de Agricultura. SELTENSBERGER (C.). Un volum.	16,50 ptes.
Botànica agrícola. SCHRIBAU (E.) i NANOT. Un volum.	En premsa n. e.
Química agrícola (<i>Química del Suelo</i>). ANDRÉ (G.) (2. ^a ed.). Dos volums.	29 ptes.
Química agrícola (<i>Química vegetal</i>). ANDRÉ (G.) (2. ^a ed.). Dos volums.	31 ptes.
Entomologia y Parasitologia agrícolas. GUÉNAUX (2. ^a ed.). Un volum.	En premsa.
Microbiologia agrícola. KAYSER (E.). Dos volums.	29 ptes.
Hidrologia agrícola. DIÉNERT (F.). Un volum.	15,50 ptes.
Meteorologia y Física agrícolas. KLEIN (P.) i SANSON (J.). Un volum.	15,50 ptes.
Análisis agrícolas. GUILLIN (R.). Un volum.	15,50 ptes.
Higiene de la granja. REGNARD (P.) i PORTIER (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Geologia agrícola. CORD (E.). Un volum.	15,50 ptes.
Previsión del tiempo. SANSON. Un volum.	En premsa.
Ornitologia. C. GUÉNAUX. Un volum.	En premsa.
Diccionario de Agricultura, Zootecnia y Veterinaria, dirigit per A. MATONS i M. ROSSELL i VILÀ. Es publica per fascicles. Publicat el volum primer (que consta de tres fascicles).	67 ptes.
Publicats demés els fascicles 4. ^{art} i 5. ^a (del volum II). Cada fascicle.	20 ptes.
Compendio de Química agrícola. GAIN (E.). Un volum.	21,50 ptes.
Anatomia Veterinaria. S. SISSON. Un volum il·lustrat.	En premsa.
El Suelo. VILLAR (E. H. DEL). Un volum.	11 ptes.
La Agricultura y el Clima. ALCARAZ MARTÍNEZ (E.). Un volum.	8 ptes.
Investigación de aguas subterráneas. DARDER PERICÁS (B.). Un volum.	26 ptes.
El Crédito agrícola cooperativo. R. DE RODA i JIMÉNEZ. Un volum.	9 ptes.

PRODUCCIÓ I CONREU DE LES PLANTES

Agricultura general. DIFFLOTH (P.) (2. ^a edició). Quatre volums:	
I. Suelo y mejoramiento de las tierras.	15,50 ptes.
II. Labores y rotación de cultivos.	15,50 ptes.
III. Siembras y cuidado de los cultivos.	14,50 ptes.
IV. Cosechas y conservación de los productos agrícolas.	14,50 ptes.
Abonos. GAROLA (C. V.) i LAVALLÉE (P.) (2. ^a edició). Dos volums.	29 ptes.
Cereales. GAROLA (C. V.) i LAVALLÉE (P.) (2. ^a edició). Dos volums.	29 ptes.
Prados y Plantas forrajeras. GAROLA (C. V.). Un volum.	17,50 ptes.
Arboricultura frutal. BUSSARD (L.) i DUVAL (J.) (2. ^a ed.). Un volum.	16,50 ptes.
Viticultura. PACOTTET (P.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Silvicultura. FRON (A.). Un volum.	16,50 ptes.
Cultivo horticola. BUSSARD (L.). Un volum.	16,50 ptes.
Plantas de escarda. HITIER (H.). Un volum.	16,50 ptes.
La Mimbrera (<i>Cultivo y aplicaciones</i>). LEROUX (E.). Un volum.	14,50 ptes.
Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas. DELACROIX (J.) i MAUBLANC (A.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Enf. no parasitarias de las plantas cultivadas. DELACROIX. Un volum.	14,50 ptes.
Cultivos meridionales. RIVIÈRE (CH.) i LECQ (H.). Dos volums.	32 ptes.
Tratado de Patología y Terap. vegetales. FERRARIS (T.). Dos volums.	85 ptes.
Olivicultura. MANUEL PRIEGO (J.). Un volum.	11 ptes.
La Alfalfa. CRUZ LAPAZARÁN BERISTAIN (J.). Un volum.	7 ptes.
La uva de mesa de Almería. RUEDA FERRER (F.). Un volum.	13 ptes.
El cultivo del azafrán. JUAN BTA. LLORCA. Un volum.	En premsa.
El cultivo del arroz. R. FONT DE MORA. Un volum.	En premsa.
El Alforfón. F. J. RIERA. Un volum.	14 ptes.
Los parás. de los insectos perjudiciales. R. GARCÍA MERCET. Un volum.	9 ptes.

PRODUCCIÓ I CURA DELS ANIMALS

Zootecnia general. DIFFLOTH (P.). Dos volums.	32 ptes.
Razas bovinas. DIFFLOTH (P.). Un volum.	17,50 ptes.
Razas caballares. DIFFLOTH (P.). Un volum.	16,50 ptes.
Ganado lanar. DIFFLOTH (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Avicultura. VOITELLIER (C.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Aliment. racional de los Animales domésticos. GOUIN (2. ^a ed.). Un volum.	En premsa.
Higiene y Enfermedades del ganado. CAGNY i GOUIN (2. ^a ed.). Un volum.	16,50 ptes.
Apicultura. HOMMELL (R.). Un volum.	16,50 ptes.
Cabras, cerdos, conejos. DIFFLOTH (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Sericicultura. VIEIL (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Producción y doma del caballo. BONNEFONT (J.). Un volum.	15,50 ptes.
La Pesca y los Peces de agua dulce. VILLATE DES PRUGNES (R.). Un vol.	16,50 ptes.
Piscicultura. GUÉNAUX (G.). Un volum.	15,50 ptes.
Manual de Veterinaria práctica. HUGUIER. Dos volums.	39 ptes.
Métodos modernos de Avicultura. DIFFLOTH (P.). Un volum.	23 ptes.
Enfermedades de las Abejas. A. CAILLAS. Un volum.	6 ptes.
Alimentación de los Animales. ROSSELL i VILÀ (M.). Un volum.	9 ptes.

ENGINYERIA RURAL

Material vitícola. BRUNET (R.). Un volum.	15,50 ptes.
Material vinícola. BRUNET (R.). Un volum.	16,50 ptes.
Construcciones rurales. DANGUY (J.). Un volum.	16,50 ptes.
Riegos. RISLER (E.) i WÉRY (G.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Drenaje y saneamiento de las tierras. RISLER i WÉRY (2. ^a ed.). Un vol.	13,50 ptes.
Prácticas de Ingeniería rural. PROVOST (A.) i ROLLEY (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Electricidad agrícola. PETIT (A.). Un volum.	16,50 ptes.
Topografía agrícola. MURET (C.). Un volum.	15,50 ptes.
Máquinas de labranza. COUPAN (G.). Un volum.	16,50 ptes.
Máquinas de cosechas. COUPAN (G.) Un volum.	En premsa.

TECNOLOGIA AGRÍCOLA

Vinificación. PACOTTET (P.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Aguardientes y vinagres. PACOTTET (P.). Un volum.	16,50 ptes.
Lechería. MARTÍN (C.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Las Conservas de frutas. ROLET (A.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Las Conservas de Legumbres (<i>Carnes, productos del corral y de la lechería</i>). ROLET. Un volum.	15,50 ptes.
Industria y comercio de los Abonos. PLUVINAGE (C.). Un volum.	16,50 ptes.
La remolacha y la fabric. del azúcar de remolacha. SAILLARD. Un volum.	19,50 ptes.
El Manzano de sidra y la Sidrería. WARCOLLIER (G.). Un volum.	17,50 ptes.
Destilería agrícola e industrial. BOULLANGER (E.). Dos volums.	29 ptes.
Vinos de Champaña y espumosos. PACOTTET i GUITTONNEAU. Un volum.	15,50 ptes.
Las industrias de la Leche. LLOVET. Un volum.	11 ptes.
Enfermedades de los vinos. BRUNET (R.). Un volum.	9 ptes.
Contabilidad agrícola. P. J. GIRONA. Un volum.	En premsa.
Legislación agrícola. P. J. GIRONA. Un volum.	En premsa.

ECONOMIA I LEGISLACIÓ RURAL

Economía rural. JOUZIER (E.). Un volum.	16,50 ptes.
Explotación de un dominio agrícola. VUIGNER (R.). Un volum.	17,50 ptes.
El libro de la campesina. BUSSARD (O.). Un volum.	15,50 ptes.
Agenda Agrícola. WÉRY (G.) (2. ^a edició). Un volum.	7 ptes.

VINYATERS:

LES PREMSES CONTINUES

COLIN

Són les millors fins avui. No deixen solatges, quedant el vi sense aspror.

Primer Premi i Medalla d'Or en el Concurs de Premses a Alcàssar de Sant Joan

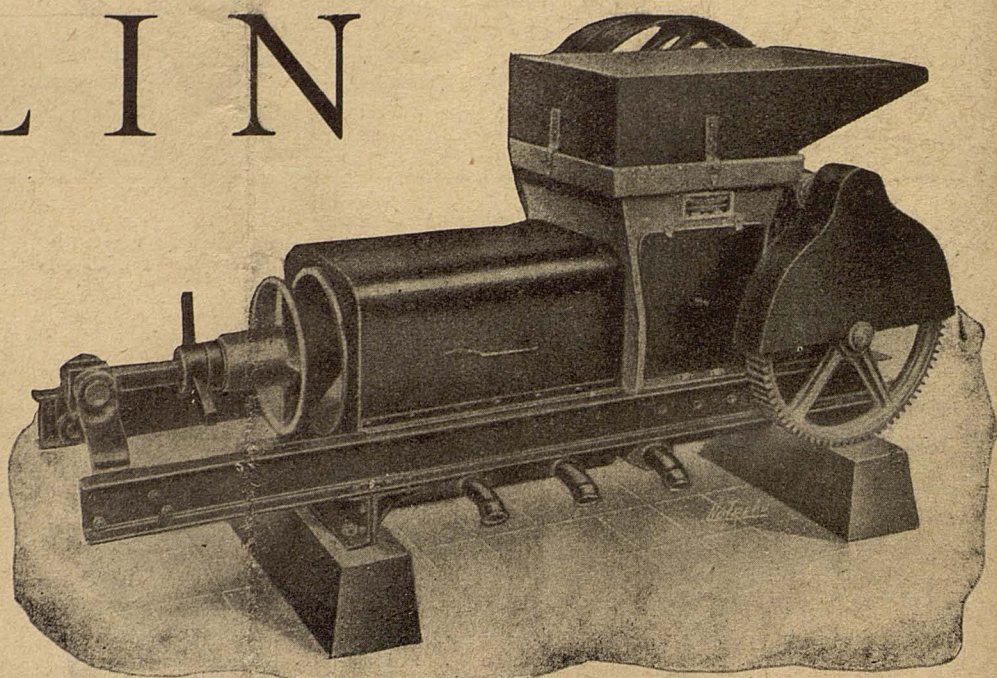
■ ■ ■

Material de Verema

Productes per a l'Elaboració

■ ■ ■

DEMANEU DETALLS I CÀTÀLEGS

VICENTS VILA CLOSA

PASSEIG DE GRÀCIA, 88
Tel. 72095-Dir. Teleg. KEGEVILA

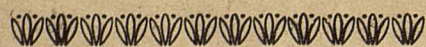
Barcelona

PER AL MILLORAMENT DE LES VOSTRES GALLINES, COMPREU A

GRANJA AVICOLA PRAT

ESPECIALITZADA EN LA VENDA DE

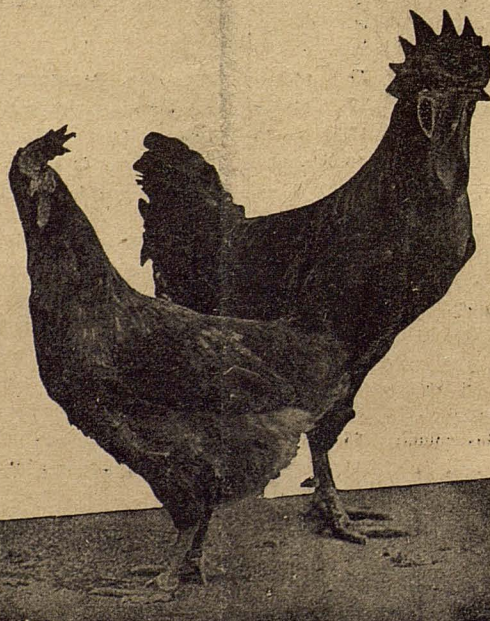
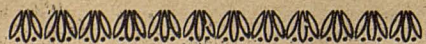
POLLETS seleccionats i POLLETES seleccionades, de tres mesos

De les quals prenem encàrrecs per als mesos de Juny, Juliol i Agost. Deu anys de constant selecció amb el niu trampa ens permet considerar la nostra raça de

Gallines PRAT

al nivell de la millor raça estrangera. - Aquesta Granja és i ha estat proveïdora de les més famoses Granjes que es dediquen a la RAÇA PRAT ROSSA

Des de 1926, ha obtingut la nostra Granja les millors recompenses en totes quantes Exposicions ha concorregut. Actualment posseeix els

Campionats de Races nacionals

obtinguts a Madrid, París i Barcelona

Lot campió de races nacionals, Exposició Nacional, Madrid

Demaneu aïni mateix catàleg il·lustrat de la Granja i el rebreu gratuïtament

Direcció postal: Granja Avícola Prat - J. Colominas i Vergés

PRAT DE LLOBREGAT (Prov. de Barcelona)